
VE RI
TAS

ŠOLA

vesela

LEPEGA PETJA

ža

pridno šolsko mladino.

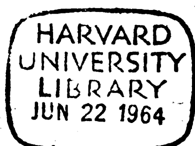
„Mladenči in device hvalite ime Gospodovo."

Psalm 148, 12.

CELOVEC.

Založilo družtvo sv. Mohora; na prodaj ima Janez Leon, knjigar.

1853.

HARVARD
UNIVERSITY
LIBRARY
JUN 22 1964

NAGOVOR.

Vse stvari po svoji šegi Bogu čast in hvalo pojó. Vrelci po kamnju rožljajo, ter šumljajo slavo Bogu; velike reke po svojih potokih hrušijo in slovijo vsemogočnega Stvarnika, kteri jim toliko moč daja. Pohleven veterc, ki po drevju pihla, kakor mogočen vihar, kteri po gorah doní in drevje priklanja, Boga častí. Grilče se na soncu ogreva in svojemu Stvarniku hvalo kričí, da ga živí; še lepše mu ptičice pod nebom veselo pojó: škorjanček na polju, gerlica v zelenem logu po dnĕ, slaviček po noči; naj lepše pa angelci v svetem raju Večnemu sveto pojó. Kako bi človek, venec vsih stvari na svetu molčal? Zakaj bi otrok božji veselo ne pĕl? —

Radi bi peli mladi Slovenci in Slovenke, Bog, da bi znali! Česar človek ne zna, se mora učiti; tudi šola veselega petja mora biti pri poštenih, dobrih ljudih. Nate jih torej čednih pesmic lično zbĕrko za šolo in za domá. Radi se jih učite, pa še rajši popevajte jih, si polepšati svoje živlenje, si poslajšati svoje veselje, pa tudi polajšati svoje terplenje. Vesela pesem žalostno serce ovedrí — mila pesem ohladí njegove rane. Lepa pesem je božji dar.

Nate šopek sbranih pesmi tudi Vi, učitelji blagi; naše mladine prijatelji blagi; Vašemu težavnemu poklicu zelen rožmarin! Hočete šolo s lepim petjem greti, bodo Vam deca veselo v šolo hodili in se radi učili; veliko bolj lehko Vam bo. Dobra volja potrebuje dobrega vina, da jo oveselí, dobra šola pa lepega petja, da jo oživí.

Bog pa, dober Oče pravega veselja nam daj veliko veselih dni doživeti, po tem življenju pa Njemu z angeli peti večno slavo in čast!

Slomšek.

KAZALO.

Stran

A.

ŠOLSKE PESMI.

Stran

B.

PESMI VESELIH OTRÓK.

Stran

C.

POŠTENE ZDRAVIČKE.

ŠOLSKE PESMI.

I. V pondelek pred šoloj.

Veselo jutro.

1. Lepo jutro je;
Svetlo sončice
   Mene razsvetlí.
Zarja juterna
Mi veselje da,
   V šolo mi velí.

2. Vse na delo gre,
Mravle, bčelice
   Gredo živež brat.
Ptičke mi pojó,
Rožiće cvetó,
   Da grém v šolo rad.

3. V šoli angel moj
Mi na strani stoj,
   Da se prav učím.
Glavco dobro 'mam,
Serce nauku dam,
   In se veselím.

II. V pondelek po šoli.

Lepa zahvala.

1. Neskončno vsmilen, dober Bog,
Ti hočeš hvalo 'meti;
Zasliši glas svojih otrók
Daj hvalo nam zapeti!

2. Zahval'mo te za stariše,
Za ateja in mamo;
Pa tudi za učitele
Zahvalo tebi damo.

3. Za ljubi kruhej in za nauk,
Katerga smo zavžili,
Za ljubo zdravje, za oprávk,
Teb' hvala, Oče mili.

4. Poverni vsim dobrotnikam,
Ki dobro nam storijo,
Zahvale polne serca nam
Naj, Oče, teb' gorijo!

III. V torek pred šoloj.

Vesela šola.

1. Šola bod' pozdravlena!
Ti nas veselíš;
Si za nas pripravlena,
Da nas podučiš.
Skerbno hočmo se učit',
Pridni, pridni hočmo bit'.

2. V šoli nočmo šepetàt',
Naj vse tiho bo.
Z nogami ne ropotat',
Da zaslišimo,
Kar se lepiga učí;
Mirno vsako naj sedí.

3. Koljko verlih možev je
V naši šoli b'ló.
Jmenítne ki glavé
Zdaj po sveti so.
Zdaj je nauka zlati čas,
Ljubi šolarji, za nas.

4. Bog daj srečo, dober dan
Danes šolarjam!
Naj bo igra zdaj na stran,
Nauk le v skerbi nam!
Serce, uho in okó
Navkom posvečeno bo!

IV. V torek po šoli.

Sveta čednost.

1. Sveta čednost!
Bodi meni perva vrednost.
Lepo, čedno naj živim
In se tebe veselim.

2. Vsa lepota
Je brez čednosti praznota.
Mlado lice lepo ni,
Če ga čednost ne svetlí.

3. Čednost mila!
Ne boš mene zapustila.
Sveta čednost, ljubim te;
Sveta čednost vodi me!

V. V sredo pred šoloj.

Šterta božja sapoved.

1. Bog pravi: Stariše poštúj;
Hočeš dolgo živeti;
Jim dobro z dobrim povračuj,
Bo dobro ti na sveti.

2. Oh, kak' skerbijo prelepó
Starejši sa otroke!
Jih žaliti je pač hudó,
Storít rane globoke!

3. Otroci, pridni šolarji
So starišem veselje;
Le umnost in pa čednosti
So njih naj slaji želje.

4. Očeta, mater ljubiti
Iz serca vsi željimo,
Se jim lepo prikupiti
Le pridno se učimo!

VI. V sredo po šoli.

Mlado drevce.

1. Prelepo mlado drevčice,
Ki čedno z meno 'zrastlo je,
Očetu sad podá;
So skerbno izredili ga.

2. Ko mlado drevce jaz cvetím,
In dobro drevo bit' želím,
Vednosti si nabrát',
Prinesti svetih čednost sad.

3. Nerodovito pa drevó
Za večnost bo posekano;
Ki sadu ne rodi,
Se verže v ogenj in zgorí.

VII. V četertek pred šoloj.

Veselo serce.

1. Veselo serce, zbudi se,
Bogu zapój
Zahvalo, ki ovarval je
Te hudega nicoj.

2. Če ravno ótrok terdo spím,
Pa Bog bedí;
Da se veselo prebudím,
Za mene on skerbí.

3. Za dobro jutro hvalím te,
O ljubi Bog!
Za srečen dan te prosim še,
O varh svojih otrók.

4. Bo prišla enkrat temna noč,
Življenja kraj,
Dodeli Oče nam pomóč
Dojiti v sveti raj.

VIII. V četertek po šoli.

Lenuhi potepuhi.

1. Beži, beži o lenoba!
   V tovaršijo ti ne grem;
   Ti si mladih let gerdoba,
   Terdno se ti odpovém.

2. Mlade lene in lenuhe
   Čaka stergani rokav;
   Potepenke, potepuhe
   Bode glad po sveti gnal.

3. Dobre glave, pridne roke
   Dober Oče rad ima.
   Pridne ljubi Bog otroke,
   Jn jim dobro srečo da.

4. Prava sreča pa lenuha
   Rada hitro zapustí.
   Priden šolar dosti kruha
   Si za starost oskerbí.

IX. V petek pred šoloj.

Sveta modrost.

1. Ni na sveti boljši blaga,
   Ni nobena stvar tak draga,
   Kakor je sveta modróst.
   Ona mladih dni lepota,
   Ona starih dni dragota,
   Njo oskerbi si mladóst.

2. Modrih uavkov se učiti,
Svetih čednost osvojiti:
To mladini da modróst.
Ona se nam ne postara,
Tudi tat za njo ne bara:
Večna je pa nje vrednóst.

3. Bode enkrat vse minilo,
Nas posvetno zapustilo,
Nam ostane še modróst.
Tam med angeli častila
Se modrost bo, in delila
Nam nebeško visokóst.

X. V petek po šoli.

Časa ték.

1. Kakor kapla v potok kane,
Mine čas.
Naglo kane, pa ne vstane
Več za nas.

2. Kakor blisk po megli, šviga
Čas dereč.
Ravno tega okomiga
Ni že več.

3. Dneve nesejo valovi
Le napréj;
Ure pihajo vetrovi
Še hitréj.

4. Oh, velika je zamuda,
Mladih dni!
Srečen človek, ki brez truda
Dobro stri.

XI. V saboto pred šoloj.

Vesela pridnost.

1. Hvala Bogu, da živimo!
 Bog nam ljubo zdràvje da.
Šole se razveselimo;
 Šola, bod pozdravlena!
Pridni biti — Se učiti
 Skerbno danes hočemo;
  To veselje naše bo.

2. Zgodaj ptički žvergolijo,
 Hvalo Stvarniku daját',
Pridne bčelice letijo
 Si po rožah sterdi brat.
Tudi mravlja — Si pripravlja,
 Se za zimo oskerbí;
  Pridne biti nas uči.

3. Sveti Duh, ti nas razsveti,
 In nam pravo pamet daj!
Božjih navkov se prijeti,
 Greha pa varvati naj!
K božji časti — Daj nam rastí
 V navku ino v čednosti;
  To nas v šoli veselí.

XII. V saboto po šoli.

Hvala bod' Bogu.

1. Vsi zapojmo: Hvala bod' Bogu!
Ker smo danes dobro znali,
Šolo srečno dokončali;

Lehko zdaj zapojemo:
Hvala bod' Bogú!

2. Za vse navke: Hvala bod' Bogú!
Ni nam delo zamujeno,
Tud nobeno nas tepeno;
Lehko gremo spet damo:
Hvala bod' Bogú!

XIII. Kratka pred šoloj.

1. „Pustite k meni otročiče!
Naš ljubi Jezus govori,
In nas prijazno v šolo kliče,
Ker nas lepo učit želi.

2. Preljubi Jezus! vsi želimo
Tvoji pridni učenci bit';
Pamet in serce teb' zročimo:
Pomagaj nam, se prav učit'!

XIV. Kratka po šoli.

1. Za vse, kar smo se naučili,
In milosti tvoje zavžili,
Zahvalen bod' vsmileni Bog
Od vsih svojih vernih otrok!

2. Ker dal si nam svetiga Duha,
Daj nam še vsakdanjiga kruha;
Tak gremo veseli damo,
In bomo živeli lepo.

XV. Pesem pred očitnoj skušnjoj.

1. Lepih naukov naučili
   Smo se v šoli mi;
   Radi bi vas zveselili,
   Ljubi stariši!

2. O prijateli preljubi,
   Poslušajte nas!
   Vidli bote; ni na zgubi
   Naše šole čas.

3. Poterplivo poslušajte,
   Kar nas vprašali,
   Kar zaslužmo, nam spoznajte
   Švare alj časti.

4. Sveti Duh, ti nas razsveti,
   Pravo luč nam daj!
   Hvalo hočmo tebi péti
   Zdaj in vekomaj.

XVI. Pesem po končani skušnji.

1. Pokušnjo dokončali
   Otroci srečno smo;
   In da smo toliko znali
   Boga zahvalimo.

2. Zahval'mo učenike
   In ljube stariše,
   Dobrotnike velike
   In tud prijatele.

3. Pohvala toljko mila,
   Ki smo njo slišali,
Nas bode veselila
   Vse naše žive dni.

4. Vse svoje dni živeli
   Po navkih prav zvestó,
V nebesih pa prijeli
   Plačilo bodemo.

5. Ker šolo dokončali
   Življenja našega,
Bog daj, dab' tak obstali,
   Nam sodba mila b'la.

6. Dab' ravno tak veseli
   Iz strašne sodbe šli,
In večno hvalo peli
   V nebesih zvoleni.

Slomšek.

XVII. Srečni šolar.

1. Srečnejiga pod soncom ni,
   Kakor sim šolar mlad;
Prelepo Bog za me skerbi,
   Me Jezus ima rad.

2. Po sveti koljko je otrok,
   Ki v šolo ne gredó,
Meni da pa dober Bog,
   Da se učim lepó.

3. Lehkó prepevam tebi čast,
Preljubi Jesus moj,
Le vzemi moje serce v last,
Naj bom ves šolar tvoj.

4. Oh vodi mene Jezus ti,
Da pridno se učim,
Oh prosim te, pomagaj mi,
Da sveto tud živim.

5. Iz šole grem skoz zelen log,
In hvalim Jezusa,
Ki mene varje vsih nadlog,
In daja dobrega.

6. In kadar šolo zapustim,
Se križam svet podam,
Se tebi Jezus izročim,
Da nikdar ne bom sam.

J. Virk.

XVIII. Solarček mlad.

1. Sim šolarčik mlad,
Veseló živim,
Me Bog ima rad,
K'se pridno učim.

2. Učiti se morem
Prav pridno vselej,
Če upati hočem,
Da z mene po kej.

3. Natanko poslušam
Karkoli uče,
In tako poskušam
Ravnati se že.

4. Kjerkoli le hodim,
Se vedem lepo, —
Da šolar bom pridin
Se moram tako.

5. Doma in u šoli
Bom zmirej tako,
Da nihče nikoli
Me čertil ne bo.

A. Praprotnik.

XIX. Deklica ki je v šolo hodila.

1. Sim v šola hodila, učila terdó,
Kar znam, bi ne dala za svetlo zlato;
Kaj meni lepota, denarji, blagó,
Če v sercu in v glavi vse prazno bi b'lo?

2. O praznem veselo mi čas memo gre;
Če pasem, znam brati; kak lepo to jě!
Po zimi nevednim čas dolgo terpí,
Jaz berem, al' pojem, in dolg čas mi ni.

3. Če bi obolela, tolažbo imam,
Bo serce veselo, ker brati kaj znam.
Vse tako veselje kdo drug' ne pozná,
Kter' v šolo ni hodil, in brati ne zna.

PESMI VESELIH OTRÓK.

XXI. Vesel pevec.

1. Sim pevec, in peti
Je vse mi na sveti;
Saj dani so glasi,
Da pojem si včasi;
Zakaj bi ne pel? Zakaj bi ne pel?

2. Tud' ptičica poje
Si pesmice svoje,
Nam dela veselje;
Z njoj peti 'mam želje.
Zakaj bi ne pel? Zakaj bi ne pel?

3. Svit zgodne danice
Igra mi na lice,
Ustanem, prepevam,
Veselje razsevam.
Zakaj bi ne pel? Zakaj bi ne pel?

4. Če tudi je delo
Mi čelo ogrelo,
Vse trude premagam,
Ko pesmice slagam.
Zakaj bi ne pel? Zakaj bi ne pel?

4. Mir in sreča po deželah
Avstrijanskih naj cveti,
Naj v ljubezni po povelah
Se po sreči vse zgodí!
Vsi zapojmo Francu vdani,
Vsi iz celiga sercá:
Dolgo let nam Bog ohrani
Naš'ga Franca Jožefa!

PESMI VESELIH OTRÓK

XXI. Vesel pevec.

1. Sim pevec, in peti
Je vse mi na sveti;
  Saj dani so glasi,
  Da pojem si včasi;
Zakaj bi ne pel? Zakaj bi ne pel?

2. Tud' ptičica poje
Si pesmice svoje,
  Nam dela veselje;
  Z njoj peti 'mam želje.
Zakaj bi ne pel? Zakaj bi ne pel?

3. Svit zgodne danice
Igra mi na lice,
  Ustanem, prepevam,
  Veselje razsevam.
Zakaj bi ne pel? Zakaj bi ne pel?

4. Če tudi je delo
Mi čelo ogrelo,
  Vse trude premagam,
  Ko pesmice slagam.
Zakaj bi ne pel? [illegible]

5. Je delo končano,
In vse že zaspano,
Na zadnje šé eno
Zapojem pošteno.
Zakaj bi ne pel? Zakaj bi ne pel?

6. Prijatli in brati
Me sil'jo dostkrati
Svoj glas povzdigniti,
Jih razveseliti.
Zakaj bi ne pel? Zakaj bi ne pel?

7. Je žalost in sila,
Bo pesm mi mila
Vso žalost odvzela,
Bo duša vesela.
Zakaj bi ne pel? Zakaj bi ne pel?

8. Zveličanih zbori
In angelski kori
V nebesih pojejo,
Mi peti rečejo.
Zakaj bi ne pel? Zakaj bi ne pel?

J. Hašnik.

XXII. Kdo je naučil?

1. Kdo je naučil ptičice peť?
Kdo jih navadil hitro leteť?
Kdo dal jelenu hitre nogé,
Da po planini kakor blisk gré?

2. Kdo da vetrovam močno pihať?
Kdo reče burji silo vihrať?

Nam tiho zimo kdó pripelja?
Kdo toplo leto zopet nam da?

3. Kdo reče vrelcam rahlo šumet',
Hitrim potokam po bregih dret'?
Kdo goni reke, velke vodè,
Kdo jih izliva v strašno morjé?

4. Kdo daja soncu svet osijat'?
Kdo vkaže zvezdam milo igrat'?
Kdo je vlepšal jasno nebó?
Zemlo pogernil kdo je tako?

5. Kdo je nad nami nebo razpél?
Polžeku hišco kdo je zadél?
Kdo je naučil pajeka prest',
Pridne bučelce sterdí nanest'?

6. Kdo te je vstvaril dete mlado?
Kdo ti dal dušo ino telo?
Kdo ti da kruha kdo ti da pit'
Kdo ti da zdravje, se veselit'?

7. Vsigamogočni, ki zagromí,
Da se nebo in zemlja zmají;
On, katér bliske v rokah ima,
Pa tudi zemljí dežeka da.

8. Vse to je vstvaril naš dober Bog,
On mili oče pridnih otrók;
On našo dušo k sebi bo vzél,
Ker bode v grobi truplo pepél.

Sl.

XXIII. Dobro jutro.

1. Dobro jutro! spet živim,
   Tiha noč minila;
   Jutra se razveselim,
   Luč se ponovila.

2. Petelinček me budi,
   Puta se tud švara;
   Hitro vstati mi veli,
   Zaležuhe kára.*)

3. Ptičice že pojejo,
   Stvarnika častijo,
   Me moliti kličejo,
   Ino pet' učijo.

4. Ljubi Bog! zahvalim te,
   Da si me ohranil;
   Prosim, da boš dalej še
   Hudiga me branil.

5. Dobro jutro, mamica!
   Bote pape dali.
   Za kosilce**) dobriga
   Kaj ste nam skuhali?

6. Belo hočem se omit',
   Čedno dete biti;
   Vmazano ne smejem prit',
   K mizi ne hoditi.

---

*) Zaležuh, ki dolgo leži! — Karati alj kregati.
**) Kosilje, zajterk alj froštik.

7. Hvala Bogu, lepo je,
Zdravo in veselo,
Toplo sije sončice;
Pojdemo na delo.

Slomšek.

XXIV. Juterno sonce.

1. Budijo v svitli zarji
Se venčane gore,
Kjer sončice rumeno
Tak lepo gori gre.

2. Le pridi sonce zlato,
Odkri nam svet neznán,
In černa noč naj zgine,
Kraljuje beli dan!

3. Pozdravim sonce tebe
Z hvaležnega sercá
Stvar čudna in neznana
Mogočnega Boga.

4. Zelena travca vstaja,
In červič oživi,
Vse lepo sonce božje
Po sveti obudí.

5. Po srebro-svitli rosi
Ledince plavajo;
Na verti rožce moje
Veselo vstajajo.

6. Skakljajo, žvergolijo
Po gaju ptičice,
Se tebe veselijo
Oh ljubo sončice!

7. Že kmetič gre na polje
In hvali Stvarnika,
Pastirček dobre volje
Živinco pasť pelja.

8. Bolnik tud ložej diha
Na terdi postelci,
Kir lepo sonce božje
Na okno prisvetli.

9. Kak lep in ljubeznivi
Pač mora Stvarnik biť,
Katir o sonce! tebe
Je znal iz nič storiť!

10. Sestrica lepo živi,
Bod priden bratec moj,
Tako enkrat v nebesih
Bo sonce — Jezus — tvoj.

Jožef Virk.

XXV. Anca in pišeta.

1. Hitro, hitro ljuba mati,
Piškam moram jesti dati,
Dajte piškam proseka,
Lepo prosjo pišeta.

2. Pik, pik, pik, kako letijo,
Kak se srotke veselijo!
Kako rade zoblejo!
Vboge piške, lačne so.

3. Kokla zerna ne pozoble,
Da bi piške dosti dob'le.
Oh kaj dobra mati stri,
Da otroke oskerbi!

4. Piške so se nazobále,
Lehko bojo zdaj šetale, *)
Vse za kokloj čivkajo.
Kam jih le peljala bo?

5. Čujte, čujte, kokla vpije!
Hočem vidit', kaj se vije?
Gerdi kanjuh je priderl,
Kokli piško rad požerl.

6. Kokla svoje piške brani,
Gerdi kanjuh mora vstrani.
Oh poglejte, mamica,
Kako piške rada 'ma!

7. Pod peruti njih zakriva,
Glej na persih njih ogreva;
Lehko se počivajo,
Strah in zima njih ne bo.

8. Mama! tak bom jas zavpila,
K vam perbežala, se skrila,
Kadar pride dušni tat,
Me v nesrečo odpeljat'.

Slomšek.

*) Šetati — kobacati alj tavtati, spazieren, wie die Kinder.

XXVI. Mlado jagne.

1. Mlado jagne, lepo belo
Gre za materjo veselo,
Skače, da ni za obstát',
Hoče travo poteptat'.

2. Hopsa, hopsa! kolobita,
Poskakuje ino rita;
Ne ve zdravo kaj začet',
Zaničuje dober svet.

3. Mati pravi: Kar ne skakaj,
Tam po bregi se ne takaj;
Lehko se je spoteknit',
Šibko nogico vlomit'.

4. Jagne mater ne posluša,
Rajši samo si pokuša,
Se črez kamnje zaleti,
Ino nogico zdrobi.

5. Jagne nogico vlomilo,
Glasno klicalo in vpilo:
Oj otroci vbogajte
Svoje skerbne matere!

Slomšek.

XXVII. Pastirska.

1. Na trati zeleni —
Preč šum je ljudi —
Le živinca per méni,
Me pet' veselí.

Prijazno odpira
Se gor mi nebó;
Se milo ozira
V me božje okó.

2. Pastirstvo izvoli
Si Abel nar préd;
Boga on rad moli,
Daruje od čed.
Oko nevošlivo
Je Kajnovo res,
Alj Bog dopadlivo
Nanj gleda 'z nebés.

3. Za čedami z brati
Tud Jožef rad gré;
Ve skoz obderžati
Nedolžno serce.
Scer bratov zavidnost
V Egipt ga proda;
Alj božja previdnost,
Ga v čast perpeljá.

4. Pred kraljam na ptuje
Se Mojzes otmé,
Per Jetru stanuje,
Tam pase ovcé.
V pušávi zvoliti
Ga hoče Gospod
'Z Egipta rešiti
Spet Jakobov rod.

5. In David je tudi
Pastirček še mlad;
Se hvale nevtrudi
Gospodu spevát',

Per ovčjim kardélu
Od Boga poznán,
Poglej! Izraêlu
Je kralj on bil dan.

6. So per Betlehemu
Pastirci srotni;
In znani le njemu
K' je stvarnik reči.
Njim Angel Gospodov
Oznani nar pred:
Zveličar narodov
Je rojen na svet.

7. Se tud imenuje
Sam Jezus pastir,
Nad svoj'mi on čuje,
In pelje jih v mir.
O srečne dušice,
K' se njega deržó,
Ko dobre ovčice
Za njim le gredó!

8. Per Jezusu biti
V ljubezni povsód,
Za njim le hoditi,
Kjer kaže on pot:
To želje so môje,
To Bog ti mi daj;
Od milosti svoje
Ne loči me kdaj.

9. Potém prepevati
Veselo jest smém;
Zakaj žalovati —
Kaj bat' se, ne vém.

Če tudi zapira
Oblak mi nebó
Se milo ozira
V me božje okó.

P. H.

XXVIII. Vigred ali spomlad.

1. Ljuba vigred se rodí
In oživlja vse stvarí;'
Lepo ptičice pojo,
Ino rožice cvetó.

2. Priletijo lastovce,
Lepe drobne ptičice,
In čverlijo prav na glas,
Da je zdaj veseli čas.

3. Pride tudi kukovca,
Vsa prijazna ptičica;
Ona se tud veselí,
Ker se vse ozeleni.

4. Zdaj golibar *) v luft **) zletí,
In se tudi veselí,
Stvarniku prepeva čast,
Kteri daja zemli rast.

5. Prepelica se glasi,
Ino poje: „Pet peti:“
Zemlje hladna postelca
Je vsa lepo zelena.

*) Škorjanc, škorjanček.
**) Zrak, podnebo.

6. Vigred pa minula bo,
Léto se približalo.
Ravno tak mladóst beži,
In se v starost spremeni.

7. Kar polétni čas cveti,
To v jeseni dozori,
In kar lepo zrelo je,
To za zimo shrani se.

8. Barka próti kraju gre,
Zima perbližuje se;
Vse se spravlja mirno spat,
Drugo vigred zopet vstat.

9. Ravn' tak hitro odleti
Tud števílo naših dní;
Naše spanje bo pokóp,
Naša hiša merzel grob.

10. Spali bomo le en čas;
Pride vigred tud za nas;
Vstali bomo enkrat vsi
K novi, večni vigredi.

Stara pesem.

XXIX. Rožmarin.

1. Na serce rožmarina čem
Si djati verh dišeči,
Da, kader v druge kraje grem,
Bo meni k dobri sreči.

2. Če tud prijatlov loči me
Dolina no planina,
Moj rožmarin preserčno le
Na vse me opomina.

3. Se rožmarin mi posuši,
Lep duh mu še ostane;
Tako spomin še veseli
Prijatle razpeljane.

4. Zato dišeči rožmarin
Mi up presladek daje,
Da še ostane moj spomin,
Ko pojdem v druge kraje.

5. Me smert nemila pokósi,
Naj rožmarin vam reče:
V dolini solz prijateli!
Ni stanovitne sreče.

Jožef Hašnik.

XXX. Zapuščena srotica.

1. Ljubi moji otročiči
   Vaša sestrica naj bom,
Nimam ateja, ne mame,
   Tudi kdomu ne vem kom.

2. Ti si vmazana in gerda,
   Bilo bi nas tebe sram;
Jidi, in se preobleci,
   Pojdi k svojim starišam!

3. Oj pomerli so mi mati,
In očeta ne poznam;
Kdo mi hoče srajco dati?
Tud počesat' se ne znam.

4. Nimam srotle kaj obuti,
In pod streho kam ne vem;
Krog po sveti se potikam,
Med otroke tud ne smem.

5. Pridem v hišo, mi podajo
Skorjo kruheka za dar,
Hitro dalej me odpravjo,
Ni nobenmu za me mar.

6. Naj bom pri vas otročiči,
Oh ne bodi naj vas sram;
Sim razcukana in bleda,
Vender se pokrižat' znam.

7. Tak pa bodi naša sestra,
Hočmo tvoji bratci bit';
Belo srajčko tebi dati,
Lepo belo te omit'.

8. Mamko bomo naprosili,
Naj te v hišo vzemejo;
Ateju priporočili,
Naj ti kupjo suknico.

Slomšek.

XXXI. Božič.

1. Preljubi sveti Božič ti,
Tebe se veselimo mi,
In jaslice napravljamo,
Za tebe čedno posteljco.

2. Sam Bog je tebe nam poslal,
Pa tud orehov dosti dal;
Njih hočmo lepo pozlatit',
In z njimi tebe počastit'.

3. Dekleta, izrezlajte le
Iz bele gobe brezove
Golobce, naj se majajo,
Krog jaslic lepo letajo.

4. Po beršel *) fantji pojdemo,
Grozdiče mu pobelimo;
V zelenji more kotec bit',
Vsa hiša se oveselit'.

5. Preljubi svet božični dan
Otrokom praznik narbolj znan,
Ker Jezusa spoznavamo
In božje dete molimo.

6. Preljubi sveti Božič ti,
Naj bomo tvoji brateci,
In tvoje ljube sesterce:
To naša serčna želja je.

---

*) Berščel — beršlen, der Epheu.

7. Glej, otročaji majhni smo,
Podaj nam svojo rokico,
Da bomo lepo rastili,
Prav pridni, kakor angelci.

8. O sveti Božič, praznik naš,
Ki nam veselja toljko daš,
Ohrani nam veseli čas,
In hudega obvari nas!

Slomšek.

XXXII. Angel varh.

1. Po sveti angelj hodi,
Ne vidi ga oko,
Pa vender tebe vodi
Ih varje te lepo.
V nebesih angelj je doma,
Nebeški Oče pošle ga.

2. On v vsako hišo pride,
Če ravn' zaperta je,
In otrok mu ne vjide,
Naj ravno skrije se.
Odene tebe, ker zaspiš,
Odkrije, ker se prebudiš.

3. Domá kakor na poti
Je angelj varh s teboj;
Za mizoj, kakor v koti
Te vidi angelj tvoj.
Oh, ne razžali angelja,
Ki tebe toljko rad ima.

4. Tvoj angelj te odéva,
Kedar ponoči spiš,
Po dnevi te ogreva,
Da kašla ne dobiš.
Si dete dobre volje ti,
Se angelj s teboj veseli.

5. Pa angelj gre k Očetu,
In vse Bogu povė,
Če otrok na tem svetu
Prav priden, dober nė.
Oh dete! vbogaj prav lepo,
Da angelj tebe hvalil bo.

Slomšek.

XXXIII. Mati pri zibeli.

1. Ajaj, ajaj, ljubček moj!
Dete trudno si nicoj.
Ajaj, ajaj dete moje:
Zible mati ino poje.

2. Pridi, pridi gerlica,
Boš mi dete zibala,
Dete moje mehko spalo
In ne bode se jokalo.

3. Zunaj lepo jagniče,
Jagne lepo belo je;
Jagne bode priskaklálo,
Moje dete pozibálo.

4. Lepo rožice cveto
Belo in pisano;

Jutre bova sgodaj vstala,
Bova lepe rožce brala.

5. Priletite angelci,
Vi nebeški druženji;
Bote dete mi varvali,
Njemu sladko spanje dali.

6. Kadar pridno dete spí,
Ljubi Bog nad njim bedí;
Kedar tiho dete aja,
Bog mu sladke sanje daja.

7. Ajaj, ajaj detece,
In ne žali matere;
K sebi te ne bodem djala,
Bog ne daj, dab' te zaspala.

Slomšek.

XXXIV. Ure glas.

1. Perve ure glas, } Se per vsih urah
Opomina nas } ponovlja.
Zdaj je zveličanski čas. }

En Gospod je, ena véra,
Ktera nam nebo odpéra;
Ona nas uči,
Kako se časti,
En Bog, stvarnik vsih reči.

2. Druge ure glas . . . . .

Dve ste zápovdi ljubezni,
Da odideš večnim brezni:

Ljubi prav Boga
Jno bližniga,
Ljubi tud' sovražnika!

3. Tretje ure glas . . . .

Tri peršone so v Trojici,
En sam Bog pa le v resnici.
Se nikar ne boj,
Oj sirotej moj!
Ker je Bog prijatel tvoj.

4. Četerte ure glas . . . .

Štiri Evangelje mamo
Štir' reči posledne znamo;
Kdor se njih bojí
Svet' Duh govori,
Nikdar greha ne stori.

5. Pete ure glas . , . .

Pet zapoved cérkev dala,
Dab' v nebesa nas peljala;
Pet je svetih ran,
V kterih si, kristjan!
Z rešnjoj kervjoj bil opran.

6. Šeste ure glas . . . .

Šestkrat Jezus kerv preliva,
Grešnik! tvoje grehe zmiva;
Tebe odrešit',
Hotel kerv prelit'
Se na križu dal vmorit'.

7. Sedme ure glas . . . .

Sedem žalosti Marije,
Ki pod križam solze lije;
K'der nje Ŝin raspét
Mora strašno vmrét',
Ino slovo od nje vzet'.

8. Osme ure glas . . . .

Osem zveličanskih čednost
Da kristjanam pravo vrednost,
Ktere Jezus sam
Je Apostelnam —
In govoril tudi nam.

9. Devete ure glas . . . .

Devet korov tam bo pelo
Angelcov Bogu veselo;
Tudi čisti vsi
Bojo z angelci
Vekomaj prepevali.

10. Desete ure glas . . . .

Deset je zapovd Očeta,
Nam nebeški raj obeta,
Kdor bo vse storil,
Kar je Bog učil,
Večno se bo veselil.

11. Enajste ure glas . . . .

Enajst tavžent d'vic je bilo
Kerv za Jezusa prelilo;
Zdaj pred Jezusam
Svojim ženinam
Večno bojo pele tam.

12. Dvanajste ure glas . . . . .
Ur dvanajst je le za šteti,
Se za večnost oskerbéti:
Kdar bo vmreti nam,
Prid' o Jezus k nam
In Marija z Jožefam!

J. Virk.

XXXV. Kde sim doma?

1. V nebesih sim doma:
To meni pravita
Zemlja ino nebo,
In vsaka stvar lepo.

2. V nebesih sim doma,
Nisim tega svetá,
Nebes se veselím,
V nebesa prit' želím.

3. V nebesih sim doma;
To meni pričata
Sonce in mesenc bled,
In vsake zvezde sled.

4. V nebesih sim doma,
Kjer žlahta zvolena
Se skupaj veselí,
In mene k seb' želí.

5. V nebesih sim doma;
Svet sreče mi neda.
Vsa zemlja le za me
Dežela ptuja je.

6. V nebesih sim doma;
Tam Jezus krono da;
Tam je moj pravi dom,
Kder večno srečen bom.

Slomšek.

XXXVI. Kde je veselje domá?

1. Preljubo veselje, oj kde si doma?
Povej, kde stanuješ moj ljubček serca?
Po hribih, dolinah sa tebo hitim,
Te vidéti hočem, objeti želim.

2. Te jiščem za mizoj, kjer dobro jedó,
Na plesi per godcah, kjer sladko pojö;
Alj prav'ga veselja na rajanju ni,
Pijanee, plesavce veselje beži.

3. Te jiščem po polji, kjer rožce cveto,
Po logi zelenim, kjer ptičke pojo,
Pa ptičke vesele in rožice vse
Le majo veselje za mlado serce.

4. Poslednič veselje še le osledim,
Na veško ledinco pridirjam za njim;
Glej, tamkaj ž otroci prijazno igrá,
Jim kratek čas dela, per njih je domá.

5. Oh blažene leta nedolžnih otrók,
Vi mate veselje brez težkih nadlóg;
Oh kako vas serčno nazaj poželim!
Alj vi ste minule, zastojn se solzim.

6. Le eno veselje še čaka na me
V presrečni deželi, kjer mlado je vse;
Terplenje v tajisto deželo ne zna,
Le tamkaj je pravo veselje doma.

Slomšek.

XXXVII. Nebesa.

1. Kamo se vzdigajo vse naše želje?
Kamo obračajo naše očí?
Kamo gre praviga serca veselje?
Kamo popotnik si damo želí?
Taj, kjer se velka noč večno obhaja —
V cvetoči vigredi svetiga raja.

2. Kamo Marija si ti se podala?
Mati izvolena, kamo si šla?
Kje si kraljica nebeška postala?
Kje si zdaj vsmilena Mati domá?
Tamkaj per Jezusu v časti Očeta
Taj si povsdignena iz tega sveta.

3. Kamo so Jezusa zvesti učenci,
Oni prelepa luč tega svetá?
Kamo so vsi toljko serčni mučenci,
Kje se jim krona premaganja da?
Tamo per Jagnetu večno živijo,
Na gori Siona se veselijo.

4. Kamo so Jezusa čiste neveste?
Kamo udove izvolene so?
Kamo so duše spokorne in zveste,
Kje njih gostija izvolena bo?
Tamo v nebesih, kjer Jezus kraljuje,
Ino služavnike svoje plačuje.

5. Srečna dežela, oh tudi nas vzemi,
Kdar bomo vzeli od sveta slovó;
Družba nebeška, oh ti nas objemi,
Takrat podaj nam prijazno roko.
Kako veselo bo tamkaj prebivat' —
Sladko nebeško veselje zavživat'. —

6. Zopet se bomo v nebesih poznali,
Zopet pravični pozdravljali se,
Srečo si vošili, hvalo dajali,
Polno veselja bo naše sercé.
Bodi pozdravlena večna dežela!
Oh da bi srečno med svoje nas vzela.

Sl.

XXXVIII. Gorski zvon.

1. Visoko tam na gori
Nam cerkvica stojí,
In iz visoke line
Se lepo zvon glasí.

2. Veselo oznanuje
Gospoda praznike,
Pa milo tud tožuje,
Ker sila huda je.

3. Ljudi prijazno vabi,
Ki radi vbogajo,
Globoko iz doline
Gor v cerkev hodijo.

4. Ljudje bogáboječi,
Pa tudi srečni so;
Po braterno živijo,
In radi delajo.

5. Sovražniki so prišli,
Poderli cerkvico,
So zvon iz turna vergli,
Da klical več ne bo.

6. Nobeden ga ni branil;
Zvona več slišat' ni,
Veselja ne oznani,
Ne pôje žalosti.

7. Po zvoni kraj žaluje,
Ni pridnih več ljudí,
Nobeden ne tožuje,
Ker per njih sreče ni.

Slomšek.

XXXIX. Svete sabote večer.

1. Prelepo zvoni pôjejo,
Večernico zvoni,
Nedelo oznanujejo
Gospodove česti.

2. Večerno sonce za gorô
Zdaj ponižuje se,
Zdaj truplo bo počivalo,
Skerbet' za dušo je.

3. Nedele vse se veselí,
Pometa, vmiva se,
Sovražniku se odpustí,
In z Bogam spravit gre.

4. Lepó oprane mize so,
   Omite tud' klopi,
Vse bo lepo pripravleno
   Za dan Gospodovi.

5. Kako trijanči *) prelepó!
   To je Gospodov glas:
Na praznik svet, ki jutre bo,
   Prijazno vabi nas.

6. Alj grešnik zmešan in zaspán
   Ne sliši vabiti;
Ves v grešno djanje zakopán
   Svet praznik zamudi.

7. V bogaboječih hišah se
   Svet roženkranc žebra, **)
Kleči po starim oče še,
   Družina okolj nja.

8. Tud sveto zravno zapojo
   Po stari šegi vsi,
Nad njimi lepo čújejo
   Nébeški angelci.

9. In tak se spravjo mirno spat,
   Bog pa nad njim' bedi,
Prihodno jutro zgodaj vstat,
   Ker zopet zazvoni.

10. Oh bodi nam pozdravlena
   Sabota večer ti,
Dab' tudi enkrat srečna b'la
   Sabota naših dni!

*) Zvoni lepo čredama.
**) Moli. (Po Štajersko reci: še zna.)

11. Dab' tudi vsi perpravleni,
Ker bo terplenja kraj,
Veselo z tega sveta šli
Na praznik v sveti raj!
Slomšek.

XL. Večernica.

1. Glejte! že sonce zahaja,
Skoraj za gore bo šlo;
Hláden počitek nam daja,
Pojdmo veselo damo!
Čujte zvoniti!
Počivat zvoni. Čujte
Zvoni le zvoni nočoj,
Sladko počivat' zapoj!

2. Čutje po drevju šumeti,
Glejte, kak veterč pihlá;
Urno! žé začne mračiti,
Hitro da bomo domá.
Čujte zvoniti i. t. d.

3. Delo smo dones storili,
Naj se vsa ves veseli;
Bomo se tudi požvili, *)
Že se večérja hladi.
Čujte zvoniti i. t. d.

4. Sed'mo za mizo in jejmo
Z pametjo božje dari,
Serce hvaležno imejmo
Stvarniku, ki nas živi.
Čujte zvoniti i. t. d.

*) Poživili.

5. Vzem'mo po jedi in pijmo
Sladkega vinca bokal,
Svojga Očeta hvalijmo,
K' je nam dobrega dal.
Čujte zvoniti i. t. d.

6. Zdaj se počijmo po volji,
Naj nas petelen zbudi,
Kadar škorjanček *) na polji
Juterno pesem slovi.
Čujte zvoniti i. t. d.

7. Vsi bomo enkrat zaspali,
V miru **) počivali vsi,
Delo na vselej končali,
V hišo Očetovo šli:
Takrat zvonovi
Zvonite lepó: Takrat —
Kličte k Očetu damó,
Kličte nas v sveto nebó!

Slomšek.

XLI. Večerna veselica.

1. Veselo sonce blisketa,
Po hribih se ozira,
Nas pomni zvečer na Boga,
Ki vse tak čedno cira.

2. Večerna zvezda persvetli,
In se na nebi maja,
Nas Stvarnika molit' uči,
Ki ji svetlobo daja.

*) Golibar. **) V zemlji.

3. In kdor je z Bogam den dostal,
   Bo vžival zdaj veselje;
Še enkrat tak bo sladko spal,
   Zazibal svoje želje.

4. Tak v božjih rokah on zaspí,
   In angel njega varje,
Ga v drugo jutro spet zbudí
   Per luči svetle zarje.

Krumpak.

XLII. Večer.

1. Glej! sonce že nižo zahaja
   In jemlje od zemlje slovó;
Se skriva za vejcami gaja,
   Zdaj skrilo v zapadu se bo.

2. Mrak tiho pokriva doline,
   Temniti se log je začél;
Rog čednika pôje z planine,
   Ki trobi domu si vesél.

3. Že tičice v gojzdu molčijo,
   Le čverčik prijazno cvičí;
Iz turnov pa Ave Mario
   Zvon milo k molitvi doní.

4. In z kapcoj pod pashoj pozdravi
   Mario dovoljni ratár,
Obriše si znoj in ustavi
   Na njivi voličev si par.

5. V naročju predage ženice
Pa sinek preljubi igra,
Po luni steguje ročice,
Imetí jo hoče z nebá.

6. Veselja dokaj mu oznani
Ženice prijazno okó,
Mu zlato dovoljnost ohrani,
Mu sije odperto nebó.

7. Prepěvajo deklice čverste,
Da krog se razlěga okróg,
Snopičev poběrajo verste,
Obračajo urnih se nog.

8. Zakaj bi pač pesmic ne pele,
Ki brišejo vroče solzé,
Ki delajo dni jim vesele
Ohran'jo nedolžno sercé.

Cegner.

XLIII. Sonce se ozira.

1. Kak lepo se sonce ozíra,
Zahaja in jemle slovo,
Po hribih še žarke opíra,
Nas skoraj zapustilo bo.

2. Za gore visoke se skriva,
Še malo poluka nazaj,
Kak v senci dolina počiva,
Kak z mrakom odeva se gaj!

3. Vse pravlja se mirno počivat
Potihnejo trudne stvarí,
Počitka potrebnega vživat,
Tud otrok pohlevno zaspí.

4. Oh sonce, ti naše veselje,
Prisijaj nam jutre lepo,
Boš serca ogrevalo želje,
Veselo nam jutre spet bo.

Slomšek.

XLIV. Dober večer.

1. Dober večer nam Bog daj!
Lepo zvonček pôje,
On nas vabi, v sveti raj
Vzdignit' serce svoje.

2. Dober večer nam zvoni
Iz visoke line;
Glasno on razveseli
Hribe in ravnine.

3. Dober večer on pové,
Kmetiču na polji,
Da počivat jiti smé,
Kar mu je po volji.

4. Dober večer nam želi,
Večno luč *) oznani,
Nas k molitvi obudi,
Ako smo kristjani.

*) Večna luč se pravi na Štajerskim večerna molitev.

5. Dober večer, k' se kadí,
   In večerja kuha,
Gospodinja nam delí
   Sira ino kruha.

6. Dober večer voši nam
   Tudi luna bleda,
Kaže pot popotnikam,
   K' nam skoz ôkno gleda.

7. Dober večer, lehko noč
   Zvezde nam želijo,
Ki na nebi blisketoč
   Pokoj dol rosijo.

8. Dober večer, zvonček moj!
   Kedar grem počivat,
Dober večer mi zapôj,
   Večno luč zavživat.

Slomšek.

XLV. Lehko noč.

1. Svetlo sonce se je skrilo,
Vse na sveti potihnilo,
   Vse odeva tiha noč,
   Da zaspati je mogoč.

2. Svetle zvezde pa gorijo,
Tam na nebi se svetlijo,
   Kakor bi nas angelci
   Dolj iz raja gledali.

3. Ptičice in druga žvina,
Da bi mogli slaje spati;
Vse počitka željno je,
Tiha noč zazible vse.

4. Bog je vkazal tiho djati,
Da bi mogli slaje spati;
Kdor sovraži nočen mir,
On ni človek, on je zvir.

5. Moja glavca je zaspana,
Moja posteljca postlana;
Ljubi angel varih moj,
Mene varij ti nicoj!

6. Atej! meni križ storite;
Mama! mene pokropite;
Da prav lehko, sladko spim,
Naj vaš žegen zadobim.

7. Jutre hočem zgodaj vstati,
Nočem zarje zaležati.
Bog mi daj svojo pomoč!
Atej, mama, lehko noč!

Slomšek.

XLVI. Luna.

1. Prijazno luna sveti,
Nam lehko noč želí,
Med zvezdami se maja,
Skoz megle se smejí.

2. Pohlevno se zakriva,
Odkrije spet obráz;
Popotnika tolaži,
Da mu je kračji čas.

3. Težaka luna zible,
Mu sladko spanje da,
In tudi za bolnika
Mazilo hladno ma.

4. Vsa mila in prijazna
Nam k sercu govorí,
Od rajnih časov pravi,
Odvzeme nam skerbí.

5. Pa tudi šroko gleda,
In krega grešnike;
Tožuje razvujzdane
Ponočne letavce.

6. Le sveti, sveti luna,
Poganjaj temno noč;
Da sončice prisije,
Prinese novo moč.

Slomšek.

POŠTENE ZDRAVIČKE.

XLVII. Vesel hribček.

1. En hribček bom kupil
   Bom terte sadil,
   Prijatle povabil,
   Še sam ga bom pil.

2. Tam gori za hramom
   En tersek stojí,
   Je z grozdjem obložen,
   Da komej derží.

3. Žé čriček *) prepeva,
   Ne more več spat',
   V tergatuv veljeva,
   Spet pojdemo brat.

4. Konjički škrebljajo
   In vozjo težko,
   Ker vince peljajo,
   K'je močno sladkó.

*) Véngerl, ki začne péti, kedar grozdje medi (mehko postaja), ino nehá, ker grozdja več v vinogradu ni.

5. Prelepo rumeno
Kak čisto zlató;
Le pijmo pošteno
Prežlahtno blagó.

Po stari pomnožena.

XLVIII. Vinska terta.

1. Na svetu lepše rožce ni,
Kakor je vinska terta;
Po zimi spí, po let cvetí,
Jesén sode nataka.

2. Te druge rožce tud cvetô,
Nobena ni tak žlahtna;
En čas cvetô, se posušô,
In minejo brez sadja.

3. Po hribcih je nasajena,
Od sončica obsjana,
Od kmetiča obrézana,
Od Jezusa darvana.

4. Nobene svete maše ni,
Da bi ne bla darvana,
Nobene dobre volje ni,
Da bi ne bla spoštvana.

5. Naše serce razveselí,
Povzdigne nam veselje,
Tud slabim svojo moč delí,
Tolaži naše želje.

6. Otrokam sladko grozdje da,
Možam pa dobro víno,
Za vsakega veselje ma,
Za to jo vsi častimo.

7. Kak sladko je, pokusmo zdaj
Od vinske terte piti,
Bog ji še tudi za naprej
Obilno daj roditi.

Iz stare predelana.

XLIX. Zdravica Slovencov.

1. Slovénc Slovenca vabi:
Če se ti pit' ne gabi, *)
Tak pridi v gorco k nam!
Smo dobre volje tam.

2. Bomo eno zapélí,
Da bomo prav vesélí,
Vsa žalost naj nehá,
Kdér vince je domá.

3. Visoke so gorice,
In žlahtne so tertice,
Ki pri nas rastejo,
In vince dajajo.

4. Vinograd obdelvati
Slovénc vsak mora znati;
Kdor delal prav ne bo,
Naj pije le vodó.

*) Gnusi.

5. Tud terte se solzijo,
Prej da vince rodijo;
Naj tudi se potí,
Kdor vince pit' želí.

6. Po pameti ga pijmo,
Da pamet ne zgubimo;
Kak gerdo bi pač blo
Neznati kam damó!

7. Kdor vince prav zavživa,
Veselje v serce vliva;
Če serce dobro ni,
Ga vince le skazí.

8. Zdaj kupice *) nalijmo,
Na zdravje tvoje pijmo,
Ki si povabil nas,
Da nam je kratek čas.

9. Napij še ti zdravico
Za družbe veselico;
Če prazen bo bokal,
Boš pa za druz'ga dal!

Slomšek.

---

*) Glažeke.

L. Urbanova.

1. Preljubi sveti Urban,
   Ti dober naš mejaš, *)
V goricah ti stanuješ,
   In žlahtno grozdje maš;
Le zori ga — in medi ga,
Boš dal nam dober mošt. Boš i. t. d.

2. Veselo te na hribci
   Vsak kmetič počasti,
Okolj podobe tvoje
   Rad brajdo **) naredi.
Le varji nam — oskerbi nam
Gorice žlahten sad. Gorice i. t. d.

3. Vsak priden kmetič skerbno
   Vinograd okopá,
In k svetimu Urbanu
   Se v gorco rad podá;
Pogledat gre — kak kaže se,
Alj čepek še derži. Alj i. t. d.

4. Iz gorce v gorco gleda,
   Alj Urban zelení;
Vesel mejašu kaže,
   Kdar zelen plajš dobí.
Povabi ga — dab' v hramek ***) šla,
In pila vsak en glaž. In pila i. t. d.

5. Po svetimu Miheli
   Tergatev ****) dobra je,

*) Mejaš, per vinogradi sosed. **) Brajda, Weinhecke. ***) Hramel, kelder. ****) Branje.

O svetimu Martini
  Pa vince kersti se;
Le pijmo ga — hval'mo Boga,
K' nam dobro vince da. K' nam i. t. d.

6. Na zdravje vsih Slovencov
  Naših prijatelov,
Posebno pa Dolencov,
  Urbana sosedov:
Nalijmo mi — popijmo vsi,
Slovence Bog živi! Slovence i. t. d.

Po stari popravlena.

Napevi.

A.

Šolske pesmi.

I. V pondelek pred šoloj.

Vlagano (*andante*) Napev iz Drobtinc 1851

1. *Le-po-ju-tro je; Svet-lo son-ča-ce Me-ne raz-svet-li. Zar-ja ju-ter-na Mi ve-sel-je da, V šo-lo mi ve-li.*

Veselo uměreno (*allegro moderato*) Napev Antona Bichler.

2. *Le-po ju-tro je; Svet-lo son-ča-ce Me-ne raz-svet-li Zar-ja ju-ter-na Mi ve-sel-je da, Všo-lo mi ve-li. Všo-lo mi ve-li.*

II. V pondelek po šoli.

Uměreno častno. (*moderato maestoso*) Napev iz Drobtinc 1851

1. *Ne-skonč-no vsmi-len, do-ber Bog, Ti ho-češ hva-lo 'me-ti; Za-sli-ši glas svo-jih o-trok, Daj hva-lo nam za-pe-ti.*

Vlagano (*andante*) Napev A. Bichler.

2. *Ne-skonč-no vsmi-len, do-ber Bog, Ti ho-češ hva-lo 'me-ti; Za-sli-ši glas svo-jih o-trok, Daj hva-lo nam za-pe-ti.*

III. V torek pred šoloj.

Živahno (*allegretto*) Napev iz Drobtinc 1851

1. *So-la bod' po-zdravle-na! Ti nas ve-se-liš; Si za nas pri-prav-le-na; Da nas pod-u-čiš. Skerbno hočmo se u-čit, Pridni, pridni hoč-mo bit.*

Uměreno (*moderato*) Napev A. Bichler

2. *Šo-la bod' po-zdrav-le-na Ti nas ve-se-liš Si za nas pri-prav-le-na, Da nas pod-u-čiš.*

Skerbno hoč-mo se u-čit, Prid-ni, prid-ni hoč-mo bit,
Prid-ni, prid-ni hoč-mo bit!

IV. V torek po šoli.

Jzrazno (*adagio*) — Napev iz Drobtinc 1851

1. Sve-ta čed-nost! Bo-di meni per-va vred-nost. Le-po, čed-no naj ži-vim Jn se tebe vese-lim.

Umereno (*moderato*) — Napev A. Bichler

2. Sve-ta čed-nost! Bo-di meni perva vred-nost. Lepo, čed-no naj ži-vim Jn se tebe ve-se-lim

V. V sredo pred šoloj.

Lahkotno (*leggiere*) — Napev iz Drobtinc 1851

1. Bog pra-vi: Sta-ri-še po-štuj; Ho-češ dol-go ži-ve-ti, Jim do-bro z do-brim pov-ra-čuj Bo do-bro ti na sve-ti.

Vlagano (*andante*) — Za 1. versto. — Napev A. Bichler.

2. Bog pra-vi: Sta-ri-še po-štuj. Ho-češ dol-go ži-ve-ti, Jim do-bro z do-brim povra-čuj. Bo do-bro ti na sve-ti

Vlagano (*andante*) — Napev za 2. ino sledeče verste

Oh, kak'šer bi-jo pre-le-po Sta-rej-ši za o-tro-ke! Jih ža-li-ti je pač hudo, Sto-rit ra-ne glo-bo-ke!

VI. V sredo po šoli.

Veselo (*allegro*) — Napev iz Drobtinc 1851

1. Rre-le po mla-do dreve-i-ce, Ki čed-no z me-no zrast-lo je, O-če-tu sad po-da So

s kerb - no iz - re - di - li ga.

Umèreno (moderato) Napev A. Bichler

2. Pre - lepo mlado drevči - ce, Ki čedno z meno zrastlo je, o - če - ta sad po - da, So skerbno iz re - di - li ga.

Umèreno (moderato) Napev A. Bichler

3. Pre lepo mlado drev - či - ce, Ki čed - no zme - no zrast - lo je, o - če - ta sad po - da, So skerbno iz re - di - li ga.

VII. V četertek pred šoloj

Lahkotno (leggiere) Napev iz Drobtinc 1851

1. Ve - se - lo serce zbu - di se, Bo - gu za - poj Zahva - lo, ki o - var val je Te hu - de - ga ni - coj.

Živahno (allegretto) Napev A. Bichler

2. Ve - se - lo serce zbu - di se, Bo - gu za - poj Za - hvalo, ki o - var val je Te hu - de - ga ni - coj.

Lagahno (andantino) Napev A. Bichler

3. Ve - se - lo serce, zbu - di se, Bo - gu za - poj Zahvalo, ki o - var - val je Te hu - de - ga ni - coj.

VIII. V četertek po šoli.

Živo (vivace) Napev iz Drobtinc 1851

1. Beži, beži o le - no - ba! Vto - var - ši - jo ti ne grem, Ti si mla dih let ger - do ba, Terd - no se ti od - po - vem.

Vlagano (andante) krepko. Napev A. Bichler

2. Beži, beži o le - no ba! Vto var - ši jo ti ne grem; Ti si mla dih let ger - do ba, Terd no se ti od - po - vem

Živahno (allegretto) Napev A. Bichler

3. Be - ži, be - ži o le - no ba! V to - var - ši - jo

ti ne grem; Ti si mla-dih let ger - do - ba;

Terd no se ti od - po - vem.

IX. V petek pred šoloj.

Živahno (allegretto) Napev iz Drobtinc 1851

1. Ni na sveti boljši blaga, Ni no-be-na reč tak dra-ga, Ka-kor je sve - ta modrost, O na mladih dni le - po - ta, O na starih dni dra-go - ta, Njo o sker bi si mla dost.

Lagahno (andantino) Napev A. Bichler

2. Ni na sveti bolši blaga, Ni no - bena stvar tak draga, Kakor je sveta mo - drost. Samospev deklic O na mladih dni le - po - ta, O - na Samospev deklic starih dni dra - go - ta, Njo o - skerbi si mla - dost. Njo o - skerbi si mla - dost.

X. V petek po šoli.

Živo (vivace) Napev iz Drobtinc 1851

1. Ka - kor kapla v po - tok ka - ne, Mi - ne čas. Naglo ka - ne, pa ne vsta - ne Več za nas. Več za nas.

Živahno (allegretto) Napev A. Bichler

2. Ka - kor kapla v po - tok kane, Mine čas Nag - lo kane, pa ne vsta - ne Več za nas. Več za nas.

XI. V saboto pred šoloj.

Živahno (allegretto) Napev iz Drobtinc 1851

1. Hva - la Bo - gu da ži - vi - mo! Bog nam ljubo zdravje da.
Šo - le se raz - ve - se - li - mo, šo - la bodi po zdravle - na!
Pridni bi - ti - Se u - či - ti Skerbi - no da - hes ho - če - mo; To ve - sel - je na - še

XXXVII. Nebesa.

Lahkotno (*leggiere*) — Napev Jožefa Levičnika

1\. *Ka-mo se vzdigajo vse naše želje? Kamo ob-ra-ča-jo*
na-še o-či? Kamo gre pravi-ga ser-ca ve-sel-je?
Kamo po-potnik si da-mo že-li? Taj, kjer se velka noč
večno ob-ha-ja — Vcveto-či vigredi sveti-ga ra-ja.
Vcveto-či vigredi sveti-ga ra-ja.

Živahno (*allegretto*) — Napev A. Bischler

2\. *Ka-mo se vzdi-ga-jo vse na-še želje? Ka-mo ob-*
ra-čajo na-še o-či? Kamo gre pra-vi-ga ser-ca ve-
selje? Kamo po-pot-nik si damo že-li? Taj, kjer se
vel-ka noč večno ob-ha-ja — Vcveto-či vi-gre-di sveti-ga
ra-ja. Taj, kjer se velka noč večno ob-haja — Vcveto-či
vigre-di sve-tiga ra-ja.

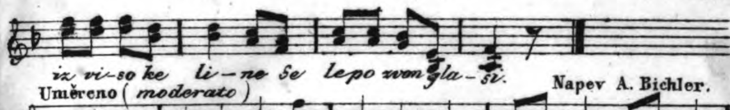
Veselo umêreno (*allegro moderato*) — Napev A. Bichler.

3\. *Kamo se vzdigajo vse naše želje? Kamo ob-ra-čajo*
naše o-či? Kamo gre pravi-ga ser-ca ve-sel-je?
Kamo po potnik si damo želi? Taj, kjer se velka noč
večno ob-ha-ja — Vcveto-či vigredi sveti-ga ra-ja.

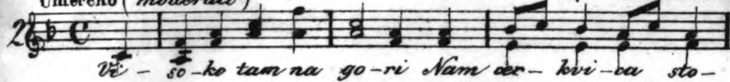
XXXVIII. Gorski zvon.

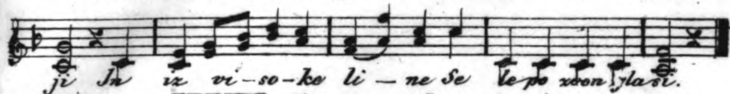
Umêreno (*moderato*) — Napev A. Protman

1\. *Vi-so-ko tam na go-ri Nam cerkvica sto-ji, In*

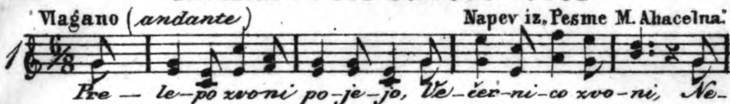
Uměreno (*moderato*) Napev A. Bichler.
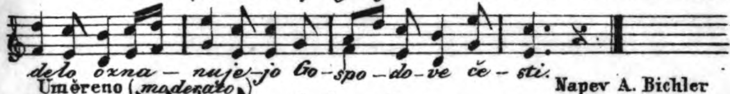

XXXIX. Svete sabote večer

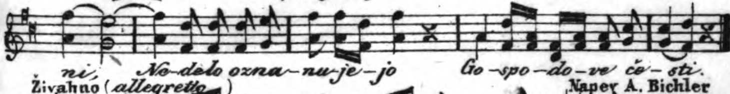
Vlagano (*andante*) Napev iz „Pesme M. Ahacelna."

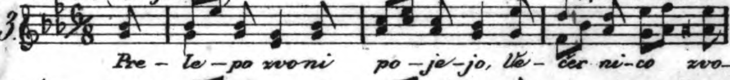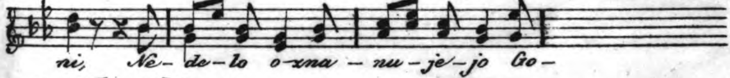

Uměreno (*moderato*) Napev A. Bichler
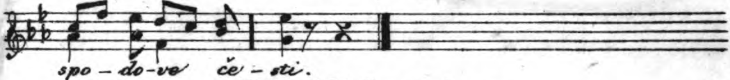

Živahno (*allegretto*) Napev A. Bichler

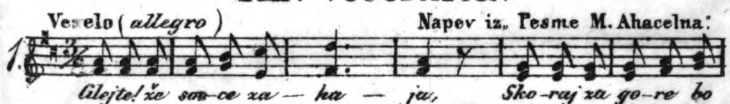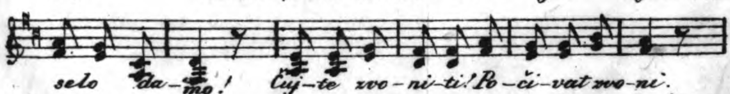

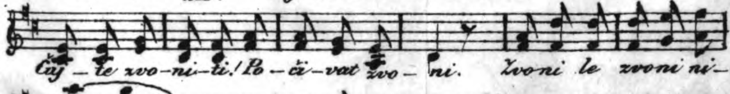
XL. Večernica.

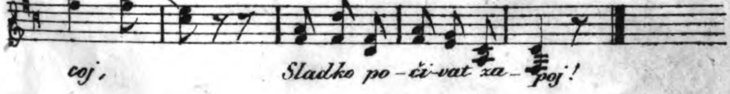
Veselo (*allegro*) Napev iz „Pesme M. Ahacelna."

2. Veselo (allegro) — Napev A. Bichler.

Glej te! že sonce za-ha-ja, Sko raj za go-re bo šlo, Mladen po-či-tek nam da-ja, Pojdmo ve-se-lo da-mo! Čujte zvo-ni-ti! Po-či-vat zvo-ni. Čujte zvo-niti po-či-vat zvo-ni. Zvo-ni le zvo-ni ni-coj. Slad ko po-čivat za-poj! Zvo-ni le zvo-ni ni-coj Sladko po-čivat za-poj.

3. Umĕreno (moderato) — Napev A. Bichler.

Glej-te! že sonce za-ha-ja, Sko-raj za gore bo šlo; Mladen počitek nam da-ja, Pojdmo ve-se-lo da-mo! Čujte zvoniti! Po-či-vat zvoni. Čujte zvoniti! Po-či-vat zvoni. Zvoni le zvoni le zvo-ni ni-coj Slad-ko slad-ko po-či-vat za-poj.

XLI. Večerna veselica.

1. Živahno (allegretto) — Napev iz. Pesme M. Ahacelna

Ve-se-lo sonce bliske-ta, Po hribih se o-zi-ra, Nas pomni zvečer na Bo-ga, Ki vse tak čedno ci-ra

2. Lagahno (andantino) — Napev A. Bichler

Ve-se-lo sonce blis-ke-ta, Po hri-bih se o-zi-ra, Nas pomni zvečer na Bo-ga, Ki vse tak čedno

ci — ra.

Lahkotno (*leggiere*) — Napev A. Bichler

3. *Ve — se — lo sonce blis-ke-ta, Po hribih se o-zi-ra. Nas pomni zvečer na Boga, Ki vse tak čedno ci — ra.*

XLII. Večer.

Živahno (*allegretto*) — Napev T. Derniača

1. *Glej! sonce že niže za — ha — ja In jemlje od zemlje slo — vo; Se skriva za vejcami ga — ja, Zdaj skrilo v zapadu se bo Se skriva za vejcami ga — ja, Zdaj skrilo v zapadu se bo.*

Živahno (*allegretto*) — Napev A. Bichler

2. *Glej! sonce že niže za — ha — ja In jemlje od zemlje slo — vo; Se skriva za vejcami ga — ja, Zdaj skrilo v zapadu se bo*

XLIII. Sonce se ozira.

Uměreno (*moderato*)

1. *Kak lepo se sonce o — zi — ra, Za — haja in jemle slo — vo, Po hribih še žarke o — pi — ra, Nas skoraj zapustilo bo*

Veselo (*allegro*) — Napev A. Bichler

2. *Kak lepo se sonce o — zi — ra, Za — haja in jemle slo — vo, Po hribih še žarke o — pi — ra, Nas skoraj za — pu — sti — lo bo.*

XX. Bog ohrani nam Cesarja.

Vlagano (*andante*) Viža po nemški J. Haydn.

Bog o-hra-ni nam Ce-sar-ja Naš-ga Franca Jo-že-fa, Blago-slo-vi Go-spo-dar-ja In O-če-ta na-ši-ga! Naj Jim sve-ti le-pa zar-ja Večni naj Jim sre-čo da! Bog o-hra-ni nam Ce-sar-ja Naš-ga Franca Jo-že-fa.

B.

Pesmi veselih otrok

XXI. Vesel pevec.

Umèreno (*moderato*) Napev A. Praprotnika.

1\. *Sim pevec, in pe-ti Je vse mi na sve-ti, Saj da-ni so gla-si, Da po-jem si vča-si, Za-kaj bi ne pel? Za-kaj bi ne pel?*

Živahno (*allegretto*) Napev A. Bichler.

2\. *Sim pe-vec, in pe-ti Je vse mi na sve-ti, Saj da-ni so gla-si, Da po-jem si vča-si; Za-kaj bi-ne pel? Za-kaj bi ne pel?*

XXII. Kdo je naučil?

Živahno (*allegretto*)

1\. *Kdo je na-u-čil pti-či-ce pet'? Kdo jih na-va-dil hi-tro le-tet? Kdo dal je le-pa hi-tre no-ge, Da po pla-ni-ni ka-kor blisk gre?*

Živahno (*allegretto*) Napev A. Bichler.

2\. *Kdo je na-u-čil pti-či-ce pet'? Kdo jih na-va-dil*

hi-tro le-tet? Kdo dal je le nu hi tre no-ge, da po pla-ni-ni ka-kor blisk gre?

XXIII. Dobro jutro.

Umêreno (moderato) Napev T. Derniača

1. Dobro jutro! spet ži-vim, Tiha noč mi-ni la; Jutra se raz ve-selim, Luč se po-no-vi-la.

Živahno (allegretto) Napev Antona Protmann

2. Do-bro jutro! spet ži-vim, Tiha noč mi-ni-la; Jutra se raz-ve-se-lim, Luč se po-no-vi-la.

Umêreno (moderato) Napev A. Bichler

3. Do bro ju-tro! spet ži- vim, Ti-ha noč mi-ni-la, Jutra se raz-vese-lim Tiha noč mi-ni-la.

XXIV. Juterno sonce.

Umêreno (moderato) Napev A. Protmann

1. Bu-di-jo vsvit-li zarji Se ven-ča-ne go-re, Kjer son-či-ce ru-me-na Tak le-po go-ri gre.

Živahno (allegretto) Napev A. Bichler

2. Bu-di-jo vsvitli zar-ji Se venča-ne go-re, Kjer son-či-ce ru-me-no Tak le-po go-ri gre.

XXV. Anca in pišeta.

Vlačano (andante) Napev T. Derniaca

1. Hi-tro, hi-tro lju-ba mati, Piškam moram jesti dati. Dajte piškam pro-se-ka, Lepo prosjo pi-še-ta.

Živahno (allegretto) Napev A. Protmann

2. Hitro hitro ljuba ma ti, Piškam moram jesti da-ti. Dajte piškam prose-ka Lepo prosjo piše-ta

XXVI. Mlado jagne

Vlagano (*andante.*)

1.

Mlado jagne, le-po be-lo Gre za ma-ter-jo ve-se-lo, Skače, da ni za ob-stat', Ho-če tra-vo po-tep-tat'.

Lagahno (*andantine*) Napev A. Bichler

2.

Mlado jagne, le-po belo Gre za ma-ter-jo ve-se-lo, Ska-če, da ni za ob-stat', Ho-če tra-vo po-tep-tat'.

XXVII. Pastirska.

Vlagano (*andante*) močno. Napev Jakoba Mencinger

1.

Na tra-ti ze-le-ni-Preč šum je lju-di-Le živin-a per meni, Me pet' ve-se-li. Pri-jaz-no od-pi-ra Se gor mi ne-bo, Se mi-lo o-zi-ra V'me bož-je o-ko.

Živahno (*allegretto*) Napev A. Bichler

2.

Na tra-ti ze-le-ni-Preč šum je lju-di-Le živina per meni, Me pet' ve-se-li. Pri-jaz-no od-pi-ra Se gor-mi ne-bo, Se mi-lo o-zi-ra V'me bož-je o-ko.

XXVIII. Vigred ali spomlad.

Živahno (*allegretto*). Napev iz „Pesme Matija Ahacelna"

1.

Lju-ba vi-gred se ro-di In o-živ-lja vse stva-ri, Le-po pti-či-ce po-jo, In ro-ži-ce cve-to.

Živahno (*allegretto.*) Napev A. Bichler

2.

Lju-ba vi-gred se ro-di In o-življa vse stva-ri, Le-po pti-či-ce po-jo, In ro-ži-ce cve-to.

XXIX. Rožmarin

Vlaǵano (*andante*) ginjeno — Napev A. Praprotnika.

1. *Na ser ce rož-ma-rina čem Si djati verh di šeči,*
Da ka-der v dru-ge kraje grem, bo me-ni k do bri sre-či.

Uměreno (*moderato*) — Napev A. Bichler

2. *Na ser ce rož-ma-ri-na čem Si djati verh di-*
še-či, Da ka-der v dru-gė kra-je grem, Bo
meni k do-bri sre-či.

XXX. Sapuščena srotica

Vlaǵano (*andante*) — Napev T. Derniača

1. *Lju-bi mo-ji o-tro-či-či Va-ša se-stri-ca naj*
bom, Ni-mam a-te-ja, ne ma-me Tu-di kdomu ne vem kom

Vlaǵano (*antante*)-milo. Prošnja, od 2 deklic peta. — Napev A. Bichler

2. *Lju-bi mo-ji o-tro-či-či Va-ša se-stri-ca naj*
bom, Ni-mam a-te-ja, ne ma-me Tudi kdomu ne věm kom.

Uměreno (*moderato*)-krepko. Odǵovor-pet od vsih fantov.

Ti si vmazana in gerda, Bilo bi nas tebe sram, Idi,
in se pre-o-ble-ci, Poj-di k svojim stari-šam!

XXXI. Božič.

Veselo (*allegro*) — Napev A. Praprotnika.

1. *Pre-ljubi sveti Božič ti, Te-be se vese-li-mo*
mi, In jasli-ce na-pravljamo, Za te-be čedno postel-jco.

Živahno. (*allegretto*) — Napev A. Bichler.

2. *Pre-lju-bi sveti Bo-žič ti Te-be se ve-se-li-mo mi In*
jas-li-ce na-prav-lja-mo, Za te-be čedno po-steljco.

XXXII. Angel varh.

Vlagano (andante) Napev T. Derniača.

1. Po sve-ti angelj ho-di, Ne vi-di ga o-ko, Pa ven-der te-be vo-di In var-je te le-po. Vne-be-sih angelj je doma, Ne-beš-ki O-če po-sle ga.

Vlagano (andante) Napev A. Bichler.

2. Po sve-ti angelj ho-di, Ne vi-di ga o-ko, Pa ven-der te be vo-di In var-je te le-po. Vne-be-sih angelj je do-ma, Ne-beški O-če pošle ga.

XXXIII. Mati pri zibeli.

Živahno (allegretto) Napev T. Derniaca

1. Ajaj, ajaj ljub-ček moj! Dete trudno si ni-coj. Ajaj, ajaj dete moje: Zib-le mati i-no poje. Zib-le mati i-no po-je.

Uměreno (moderato) Napev A. Protman

2. Ajaj, ajaj ljubček moj! Dete trudno si ni-coj Ajaj, ajaj dete mo-je: Zib-le mati ino po je.

XXXIV. Ure glas.

Vlagano (andante) - močno. Napev J. Mencinger.

1. Perve u-re glas, O-po-mi-nja nas Zdaj je zveli-čan-ski cas En Go-spod je, e-na ve-ra, Kte-ra nam ne-ba od-pe-ra; O-na nas u-či, Ka-ko se ca-sti, En Bog, stvarnik vsih re-či.

Živahno (*allegretto*) Napev A. Bichler.

2. *Per-ve u-re glas, O — po — mi — nja nas*
Zdaj je zvedi — čan — ški čas. En Go-spod je, e — na ve-ra,
Ktera nam ne-bo od-pe-ra; O-na nas u — či;
Kako se ča-sti, En Bog stvarnik vsih re-či.

XXXV. Kde sim doma?

Vlagano (*andante*) Lagahno (*andantino*) Napev J. Hofbauer

1. *Kde sim do-ma? Vne-besih sim do-ma. To meni pravi-*
ta Zemlja i-no ne-bo, In vsa-ka stvarle-po.

Uměreno (*moderato*) Napev A. Protman

2. *Vne-be-sih sim do-ma: To meni pra-vi-ta Zem-*
lja i-no ne-bo, In vsaka stvarle-po.

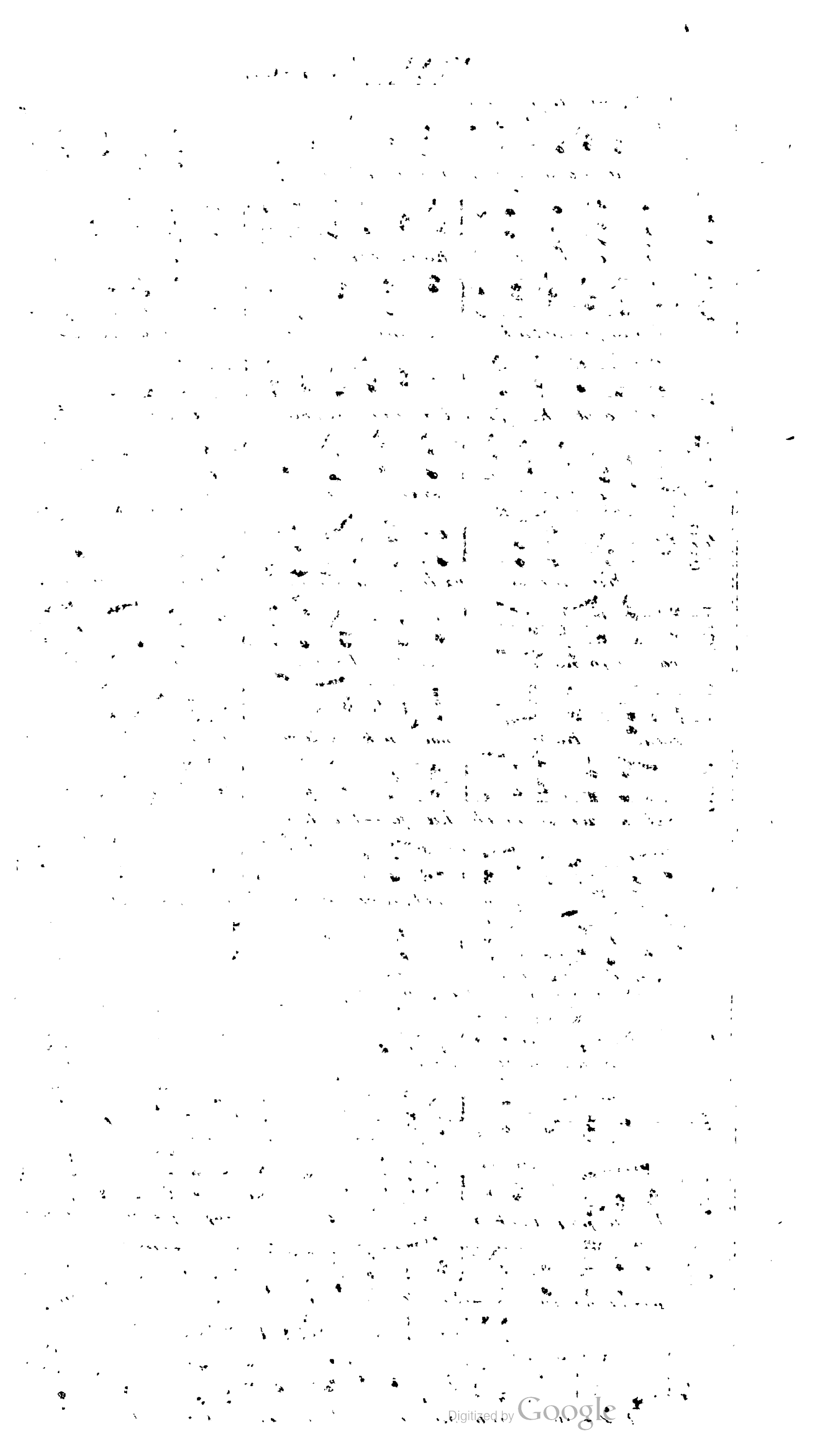
XXXVI. Kde je veselje doma?

Živo (*vivace*) Napev iz „Pesme M. Ahacelna".

1. *Pre-ljubo ve-selje, oj kde si do-ma? Po-vej, kde sta-*
nu-ješ moj ljub-ček ser-ca? Po hri-bih, do-li-nah za
te-bo hi-tim, Te vi-de-ti hočem, ob-je-ti že-lim.

Lagahno (*andantino*) Napev A. Bichler

2. *Pre-lju-bo ve-sel je, oj kde si do-ma? Po-*
vej, kde stanuješ moj ljub-ček ser ca? Po hribih, do-li-nah za
te-bo hi-tim, Te vi-de-ti ho-čem ob-
je-ti že-lim.

XXXVII. Nebesa.

Lahkotno (*leggiere*) Napev Jožefa Levičnika

1. *Ka-mo se vzdigajo vse naše želje? Kamo ob-ra-ča-jo*
na-še o-či? Kamo gre pravi ga ser-ca ve-sel-je?
Kamo po-potnik si da-mo že-li? Taj, kjer se vel ka noč
večno ob-ha-ja — Vcveto či vigredi sveti ga ra-ja.
Vcveto-či vigredi sveti-ga ra-ja.

Živahno (*allegretto*) Napev A. Bichler

2. *Ka-mo se vzdi-ga-jo vse na-še želje? Ka mo ob-*
ra-čajo na-še o-či? Kamo gre pra-vi-ga ser ca ve-
selje? Kamo po-pot-nik si damo že-li? Taj, kjer se
vel-ka noč večno ob-ha-ja — Vcveto či vi gre-di sveti ga
ra-ja. Taj, kjer se vel ka noč večno ob-haja — Vcveto-či
vigre-di sve-ti-ga ra-ja.

Veselo, uměreno (*allegro moderato*) Napev A. Bichler.

3. *Kamo se vzdigajo vse naše želje? Kamo ob-ra-čajo*
naše o-či? Kamo gre pravi ga ser-ca ve-sel-je?
Kamo po potnik si damo želi? Taj, kjer se vel ka noč
večno ob-ha-ja — Vcveto-či vigredi sveti ga ra-ja.

XXXVIII. Gorski zvon.

Uměreno (*moderato*) Napev A. Protman

1. *Vi-so-ko tam na go-ri Nam cerkvica sto-ji. In*

iz vi-so-ke li-ne se lepo zvon gla-si.

Uměreno (moderato) Napev A. Bichler.

2. Vi-so-ko tam na go-ri Nam cer-kvi-ca sto-ji In iz vi-so-ke li-ne se lepo zvon gla-si.

XXXIX. Svete sabote večer

Vlagano (andante) Napev iz „Pesme M. Ahacelna."

1. Pre-le-po zvoni po-je-jo, Ve-čer-ni-co zvo-ni, Ne-delo ozna-nuje-jo Go-spo-do-ve če-sti.

Uměreno (moderato) Napev A. Bichler

2. Prele-po zvoni po-je-jo, Ve-čer-ni-co zvo-ni, Ne-delo ozna-nu-je-jo Go-spo-do-ve če-sti.

Živahno (allegretto) Napev A. Bichler

3. Pre-le-po zvoni po-je-jo, Ve-čer-ni-co zvo-ni, Ne-de-lo o-zna-nu-je-jo Go-spo-do-ve če-sti.

XL. Večernica.

Veselo (allegro) Napev iz „Pesme M. Ahacelna."

1. Glejte! že son-ce za-ha-ja, Sko-raj za go-re bo šlo; Hladen po-či-tek nam da-ja, Pojdmo ve-selo da-mo! Čuj-te zvo-ni-ti! Po-či-vat zvo-ni. Čuj-te zvo-ni-ti! Po-či-vat zvo-ni. Zvoni le zvoni ni-coj, Sladko po-či-vat za-poj!

2. Veselo (allegro) — Napev A. Bichler.

Glej te! že sonce za – ha – ja, Sko raj za go – re bo
šlo; Hladen po – či – tek nam da – ja, Pojdmo ve –
se lo da – mo! Čujte zvo – ni – ti! Po – či vat zvo –
ni. Čujte zvo – niti po – či – vat zvo – ni. Zvo – ni le
zvo – ni ni – coj. Slad ko po – či vat za – poj!
Zvo – ni le zvo – ni ni – coj Sladko po – či vat za –
poj.

3. Umêreno (moderato) — Napev A. Bichler.

Glej – te! že sonce za – ha – ja, Sko – raj za gore bo
šlo; Hladen počitek nam da – ja, Pojdmo ve – se – lo da –
mo! Čujte zvoniti! Po – či – vat zvoni. Čujte zvoniti! Po –
či – vat zvoni. Zvoni le zvoni le zvo – ni ni – coj
Slad – ko slad – ko po – či vat za – poj.

XLI. Večerna veselica.

1. Živahno (allegretto) — Napev iz. Pesme M. Ahacelna

Ve – se – lo sonce bliske – ta, Po hribih se o –
zi – ra, Nas pomni zvečer na Bo – ga, Ki vse tak čedno
ci – ra

2. Lagahno (andantino) — Napev A. Bichler

Ve – se – lo sonce blis – ke – ta, Po hri – bih se o –
zi – ra, Nas pomni zvečer na Bo – ga, Ki vse tak čedno

ci - ra.

Lahkotno (*leggiere*) Napev A. Bichler

3. *Ve - se - lo sonce blis - ke - ta, Po hribih se o - zi - ra. Nas pomni zvečer na Boga, Ki vse tak čedno ci - ra.*

XLII. Večer.

Živahno (*allegretto*) Napev T. Derniača

1. *Glej! sonce že niže za - ha - ja In jemlje od zemlje slo - vo; Se skriva za vejcami ga - ja, Zdaj skrilo v zapadu se bo Se skriva za vejcami ga - ja, Zdaj skrilo v zapadu se bo.*

Živahno (*allegretto*) Napev A. Bichler

2. *Glej! sonce že niže za - ha - ja In jemlje od zemlje slo - vo; Se skriva za vejcami ga - ja, Zdaj skrilo v zapadu se bo*

XLIII. Sonce se ozira.

Uměreno (*moderato*)

1. *Kak lepo se sonce o - zi - ra, Za - haja in jemle slo - vo, Po hribih še žarke o - pi - ra, Nas skoraj zapustilo bo*

Veselo (*allegro*) Napev A. Bichler

2. *Kak lepo se sonce o - zi - ra, Za - haja in jemle slo - vo, Po hribih še žarke o - pi - ra, Nas skoraj za - pu - sti - lo bo.*

XLIV. Dober večer.

Veselo (*allegro*) — Napev iz „Pesme M. Ahacelna“

1. *Dober večer nam Bog daj! Lepo zvonček po-je, On nas vabi v sveti raj Vzdignit' serce svoje.*

Vlagano (*andante*) rahlo. — Napev A. Bichler

2. *Do-ber ve-čer nam Bog daj! Le-po zvon-ček po-je, On nas va-bi, v sve-ti raj Vzdig-nit ser-ce svo-je.*

XLV. Lehko noč.

Veselo (*allegro*) — Napev A. Protman.

1. *Svetlo son-ce se je skri-lo, Vse na sve-ti potih-ni-lo, Vse o-de-va tiha noč, Da za-spati je mo-goč.*

Vlagano (*andante*) o (*piano*) — Napev A. Bichler

2. *Svetlo sonce se je skri-lo, Vse na sveti potih-nilo, Vse o-deva ti-ha noč, Da za-spati je mo-goč.*

XLVI. Luna.

Uméreno (*moderato*) — Napev T. Dernjaca

1. *Pri-jazno lu-na sveti, Nam lehko noč že-li, Med zvezdami se ma-ja, Skoz megle se smeji*

Živahno (*allegretto*) — Napev A. Protman

2. *Pri-jazno luna sveti, Nam lehko noč želi, Med zvezdami se ma-ja, Skoz megle se smeji.*

Uméreno (*moderato*) rahlo, zibajoč. — Napev A. Bichler.

3. *Pri-jazno lu-na sveti, Nam lehko noč želi, Med zvez-da-mi se ma-ja, Skoz megle se smeji.*

C.

Poštene zdravičke.

XLVII. Vesel hribček.

Živo (*vivace*) — Napev iz. Pesme M. Ahacelna

1. *En hrib-ček bom ku-pil, Bom ter-te sa-dil, Pri-jat-le po-va-bil Še sam ga bom pil.*

Živahno (*allegretto*) — Napev A. Bichler.

2. *En hrib ček bom kupil, Bom ter-te-sa-dil, Pri jat-le po-va-bil, Še sam ga bom pil.*

XLVIII. Vinska terta.

Vlagano (*andante*) — Napev iz. Pesme M. Ahacelna

1. *Na svetu lepše ro-že ni, Ka-kor je vinska ter-ta, Po xi-mi spi po let oveti Je-sen so-de na-ta-ka.*

Lagahno (*andantino*) — Napev A. Bichler.

2. *Na sveti lepše ro-že ni, Kakor je vinska terta, Po ximi spi po let cve-ti Je-sen sode na-ta-ka.*

XLIX. Zdravica Slovencov.

Živahno (*allegretto*) — Napev iz. Pesme M. Ahacelna

1. *Slo-venc Slovenca vabi Če se ti pit ne gabi Tak pridi v gorko k nam Smo dobre volje tam.*

Vlagano (*andante*) — Napev A. Bichler

2. *Slo-venc Slovenca va-bi. Če se ti pit ne gabi, Tak pri-di v gorko k nam! Smo do-bre volje tam.*

Lagahno (*andantino*) prijazno. Napev A. Bichler

3.

Slo – venc Slovenca va – bi: Če se ti pit' ne – ga – bi, Tak pri – di v gor – ko k nam! Smo do – bre volje tam

L. Urbanova.

Vlagano (*andante*) Napev iz „Pesme M. Ahacelna."

1.

Pre ljubi sveti Ur – ban Ti do – ber naš me – jaš, V go – ricah ti sta – nu – ješ, Jn žlahtno grozdje maš, Le zo ri ga – in me di ga, Boš dal nam dober mošt. Boš dal nam do ber mošt.

Vlagano častno (*andante maestoso*) Napev A. Bichler

2.

Pre – ljubi sveti Ur – ban Ti do ber naš me – jaš, V go – ri – cah ti sta – nu – ješ, Jn žlahtno grozdje maš; Le zo i ga – in me – di ga, Boš dal nam do – ber mošt. Boš dal nam do – ber mošt.

XXVI. Mlado jagne

Vlagano (*andante.*)

1\. *Mlado jagne, le-po be-lo Gre za ma-ter-jo ve-selo, Skače, da ni za ob-stat', Ho-če tra-vo po-tep-tat'.*

Lagahno (*andantine*) — Napev A. Bichler

2\. *Mlado jagne, le-po belo Gre za ma-ter-jo ve-se-lo, Ska-če, da ni za ob-stat', Ho-če tra-vo po-tep-tat'.*

XXVII. Pastirska.

Vlagano (*andante*) močno. — Napev Jakoba Mencinger

1\. *Na tra-ti ze-le-ni-Preč šum je lju-di — Le živin-a per meni, Me pet' ve-se-li. Pri-jaz-no od-pi-ra Se gor mi ne-bo; Se mi-lo o-zi-ra V me bož-je o-ko.*

Živahno (*allegretto*) — Napev A. Bichler

2\. *Na tra-ti ze-le-ni-Preč šum je lju-di-Le živinca per meni Me pet' ve-se-li. Pri-jaz-no od-pi-ra Se gor-mi ne-bo, Se milo o-zi-ra V me božje o-ko.*

XXVIII. Vigred ali spomlad.

Živahno (*allegretto*). — Napev iz „Pesme Matija Ahacelna"

1\. *Lju-ba vi-gred se ro-di In o živ-lja vse stva-ri; Le-po pti-či-ce po-jo, In no ro-ži-ce cve-te.*

Živahno (*allegretto.*) — Napev A. Bichler

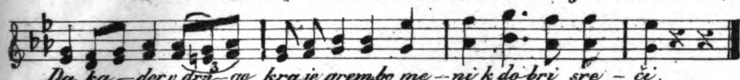
2\. *Lju-ba vi-gred se ro-di In o-življa vse stva-ri; Le-po pti-či-ce po-jo, Ino ro-ži-ce cve-te.*

XXIX. Rožmarin

Vlağano (*andante*) ginjeno — Napev A. Praprotnika.

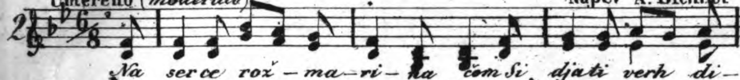
1.

Na ser ce rož–ma–rina čem Si djati verh di šeči;

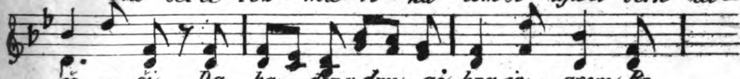

Da ka–der v dra–ge kraje grem, bo me–ni k do bri sre–či.
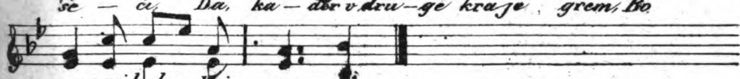
Umĕreno (*moderato*) — Napev A. Bichler

2.

Na ser ce rož–ma–ri–na čem Si djati verh di–

šeči Da ka–der v dru–gė kra je grem, Bo

meni k do–bri sre–či.

XXX. Sapuščena srotica

Vlağano (*andante*) — Napev T. Derniača
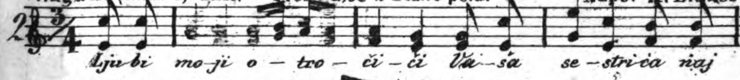
1.

Lju–bi mo–ji o–tro–či–či Va–ša se–stri–ca naj

bom, Ni–mam a–te–ja, ne ma me Tu–di kdomu ne vem kom.

Vlağano (*antante*)-milo. Prošnja od 2 deklic peta. Napev A. Bichler

2.

Lju bi mo–ji o–tro–či–či Va–ša se–stri ca naj

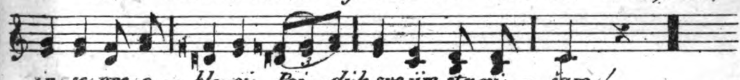

bom. Ni mam a–te–ja, ne ma–me Tudi kdomu ne vĕm kom.

Umĕreno (*moderato*)-krepko. Odğovor-pet od vsih fantov.

Ti si vmazana in gerda, Bilo bi nas tebe sram, Jidi,

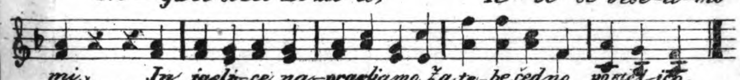
in se pre–o–ble–ci, Poj–di k svojim stari–šam!

XXXI. Božič.

Veselo (*allegro*) — Napev A. Praprotnika.

1.

Pre–ljubi sveti Božič ti, Te–be se vese–li–mo

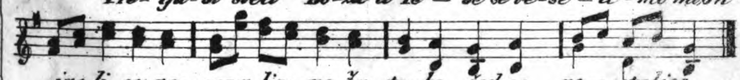

mi, Jn jasli–ce na–pravljamo, Za te–be čedno postel jco.

Živahno. (*allegretto*) — Napev A. Bichler.

2.

Pre–lju–bi sveti Bo–žič ti Te–be se ve–se–li–mo mi Jn

jas–li–ce na–prav–lja–mo, Za te–be čedno po–steljco.

XXXII. Angel varh.

Vlagano (*andante*) — Napev T. Derniača.

1. *Po sve-ti angelj ho-di, Ne vi-di ga o-ko, Po ven-der te-be vo-di In var-je te le-po. Vne-be-sih angelj je do-ma, Ne-beš-ki O-če po-šle ga.*

Vlagano (*andante*) — Napev A. Bichler.

2. *Po sve-ti angelj ho-di, Ne vi-di ga o-ko, Po ven-der te-be vo-di In var-je te le-po. Vne-be-sih angelj je do-ma, Ne-beški O-če pošle ga.*

XXXIII. Mati pri zibeli.

Živahno (*allegretto*) — Napev T. Derniaca

1. *Ajaj, ajaj ljub-ček moj! Dete trudno si ni-coj. Ajaj, ajaj dete mo-je: Zib-le mati i-no po-je. Zib-le mati i-no po-je.*

Uměreno (*moderato*) — Napev A. Protman

2. *Ajaj, ajaj ljubček moj! Dete trudno si ni-coj Ajaj, ajaj dete mo-je: Zib-le mati ino po je.*

XXXIV. Ure glas.

Vlagano (*andante*) – močno. — Napev J. Mencinger.

1. *Perve u-re glas, O-po-mi-nja nas Zdaj je zveli-čan-ski čas En Go-spod je, e-na ve-ra, Kte-ra nam no-ba nd pe ru; O-na nas u-či, Ka-ko se ča-sti, En Bog, stvarnik vsih re-či.*

Živahno (*allegretto*) Napev A. Bichler.

2.

Per-ve u-re glas, O — po — mi — nja nas
Zdaj je zveli — čan — ski čas. En Go-spod je, e — na ve-ra,
Kte-ra nam ne-bo od-pe-ra; O-na nas u — či,
Kako se ča — sti, En Bog, stvarnik vsih re-či.

XXXV. Kde sim doma?

Vlagano (*andante*) Lagahno (*andantino*) Napev J. Hofbauer

1.

Kde sim do-ma? V ne-besih sim do-ma. To meni pravi-
ta Zemlja i-no ne-bo, In vsa-ka stvarle-po.

Uměreno (*moderato*) Napev A. Protman

2.

V ne-be-sih sim do-ma. To meni pra-vi-ta Zem-
lja i-no ne-bo, In vsaka stvarle — po.

XXXVI. Kde je veselje doma?

Živo (*vivace*) Napev iz „Pesme M. Ahacelna".

1.

Pre-ljubo ve-selje, oj kde si do-ma? Po-vej, kde sta-
nu-ješ moj ljub-ček ser-ca? Po hri-bih, do-li-nah za
te-bo hi-tim, Tě vi-de-ti ho-čem, ob-je-ti že-lim.

Lagahno (*andantino*) Napev A. Bichler

2.

Pre — lju-bo ve-sel je, oj kde si do-ma? Po-
vej, kde stanuješ moj ljub — ček ser ca? Po hribih, do-linah za
te — bo hi-tim, Tě vi-de-ti ho-čem ob-
je — ti že — lim.

6. Le eno vese
V presrečni
Terplenje
Le tamkaj

XXX

1. Kamo se v
Kamo obra
Kamo gre p
Kamo popo
Taj, kjer s
V cvetoči v

2. Kamo Marija
Mati izvolen
Kje si kralji
Kje si zdaj
Tamkaj per
Taj si povsd

3. Kamo so Je
Oni prelepa
Kamo so vsi
Kje se jim k
Tamo per J
Na gori Sio

4. Kamo so J
Kamo udov
Kamo so d
Kje njih g
Tamo v n
Ino služav

XXXII. Angel varh.

XXXIII. Mati pri zibeli

Napev A. Erker

XXXIV. Ure glas.

Napev J. Mencinge

Napev A. Bichler.

XV. Kde sim doma?

Lagahno (andantino) Napev J. Hofbauer

Napev A. Protman

XXXVI. Kde je veselje doma?

Napev iz „Pesme M. Ahacelna".

(andantino) Napev A. Bichler

Veselje Štajerca.

1. To je veselje Štajerca,
Če mu Bog sladko vince da,
Juhe, Juhe! zakrika rad;
Se žalosti ne treba bat'.

2. Kdar zima jemle že slovo,
Obreže Štajerc terse lepo;
Juhe, juhe! šparon, reznik,
Rodil boš grozdja pa velik!

3. In kdar spomlad prihaja že,
Vesel v vinograd Štajerc gre,
Juhe, juhe! z motko kopa,
Okoli tersja si igra.

4. In kader grozdje ocveti,
Se tudi Štajerc veseli;
Juhe, juhe! on vezat gre,
Podpira z koljem tersice.

5. In kdar se čriček oglasi,
Se še serce Štajerci smeji;
Juhe, juhe! skor gremo brat;
Bom težko brento (: puto:) nosil rad.

6. Le kupice nalite vsi,
In zdravic napimo si;
Juhe, juhe! Bog naj živi
Očeta, ki se veseli.

7. Bog daj ti dolgo še živet,
Dočakat srečno starih let;
Juhe, juhe! dab' vedno pel,
Enkrat v nebesih bil vesel.

8. Bog ti pomozi, ljubi brat,
Dab' ga še pila dostikrat;
Juhe, juhe! veselmo se,
To Štajerska navada je.

9. Bog ti žegnaj sestrica,
Dab' dostikrat še pila ga!
Juhe, juhe! veselmo se
Srečne dežele Štajerske.

10. O ti dežela Štajerska,
Da bi le vselej srečna bla!
Juhe, juhe! prosmo vselej:
O usmilen Bog, na nas poglej!

Sreče dom:

(1.)

Kdor kol pod milim Bogom živi,
Vsaki pač srečen biti želi,
Cesar na tronu, kmetič na polji,
Prosi od Boga sreče po volji,
Tud jaz jo iščem krizem sveta,
Kde nek prebiva, kde je doma?

(2.)

Tam, kjer cvetiče krasno cvetó
Mislim da sreči vence pletó,
Solnce pa revce ves dan pripeka
Kosec jim slednič glavce odseka,
Kadar pa smertna kosa kosi,
Sreče ni prave, jok se glasi.

(3.)

Zvesta na polje grem je iskat,
Tam se raduje kmetič bogat,
Ori ti bogato žetev obeta,
Sreča pšenice, venec mu splesta

Toča prihruje, žito zdrobi
Sreča veselja z njive zbeži.

4.

Ptiče vesele, zelen je gaj
Mislim tu ima sreča svoj raj,
Zima prikima, ptiče zbežijo
Hribci pod merzlim snegom ječijo,
Glasa veselja čuti ni več,
Gaj le žaluje, sreča je preč.

5.

V mestih imajo mnogo blaga
Tamkaj bo sreča najberž doma
Pers se bogatec sam napihuje
Pa še več revnih milo zdihuje,
Kjer pa s' romarstva solze teko,
Nihče po sreči prašal ne bo.

6.

Cesar mogočni kralj s' romak,
Otrok in starček, kmet in vojšcak,

Srečo si voščí, sreče si iše,
Ali le zlica solze si briše,
Človek do groba sreče želi,
Pa si le prazne pene lovi.

CY.

Kjer neki ima sreča svoj dom?
Kdo mi pove, kde našel jo bom?
V čistem le sercu ona kraljuje,
Serce nedolžno ona zveseljuje,
Sreča prebiva sredi serca,
V sercu poštenem, ti je domá.

I. Virk.

Od zadovoljnosti.

1.

Eno rožčo ljubim,
v mojem sercu spi,
Kamor grem, me spremlja,
meni se smeji,
doma pri otrocih
in v nebesih je,
Ljuba zadovoljnost
rožci je ime.

2.

V križih in težavah
roko ji podam,
doma alj na polu,
jo za varha 'mam,
bogatci požrečni
vlačijo vkup blago
men' je zadovoljnost
ljubša ko zlato.

3.

V hiši mi kraljevi,
zibka tekla ni,
vender v hišico mojo,
solnce prisveti,
tam, ki mir počiva
vse pokojno spi,
naj si bo na slami,
ali na pernici.

4.

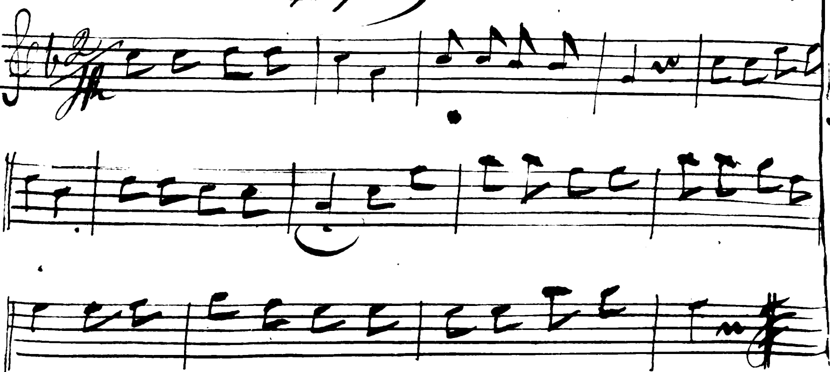
Kedar že počivam
v smertni posteli
in moj duh strohlivo
truplo zapusti;
naj na mojem grobu
raste rožmarin
venček rožic milih
meni za spomin.

5.

Naj bo vsakan kamen
mojga groba zvan
Bud zapisan z zlatom
merlvim, vernim nam.
Naj na mojem grobu,
Ljubi mir buli,
z veola zadovoljnost
poleg mene spi.

Besede in napev Zolalniških deklet.

Kmet.

1.

Pred verlom z drevjem zasajênim
preljubo hišico imam,
obdana spoljem je ruménim,
za dom gosposki je ne dam.

2.

Na verta z drevjem zasajênim
prežlahtno sadje mi zori,
na bližnjem polju pa ruménim
se zlato klasje mi blišči.

3.

Zeleni travniki dajêjo
mi klajo za živinico,
vinogradi mi pa nesêjo
prav sladko vinsko kaplico.

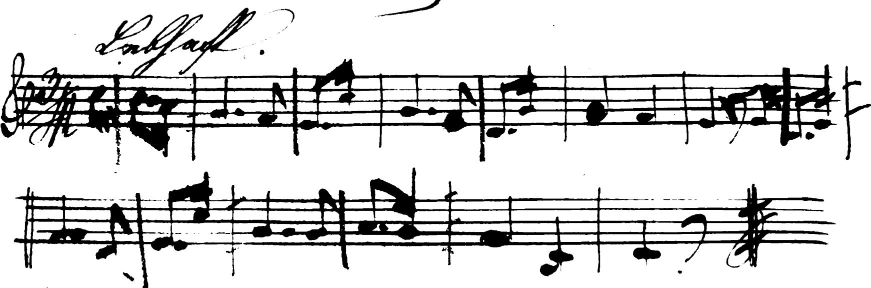
4.

O zgodnji zarji grem na delo,
pozdravljajo me vse stvari;
In delam pridno in veselo,
če ljudi čelo se poti.

5.

Če v gozdu sem, če sem na polji,
če orjem, sejem al' kosim,
mi delo vsako je po volji,
hvaležno stvarnika častim.

Spomlad.

1.

Sneg za to leto slovo je že vzel,
hranil je starček svoj čamar vesel,
Zebca zapela, sparne zletela,
niš me še mrazek li vzel.

2.

Ptiči po gaju prepevali tam,
ptičke vesele spet prišle so k nam,
Ko žvergolijo, sebe budijo,
lepa nedolžnost le vstan.

3.

Tamkaj po polji, po njivcah povsod
zgoraj prepeva škerjančekov rod,
Kviško se podaja, lepo obhaja,
sonca, veselega god.

4.

Tamkaj, kjer solnce poloke srebri,
penca vesela, na verbi sedi,
lepo prepeva, in se ogreva,
stvarnika svojga časti.

5.

Sebi narava na smeh se derži,
Ona zdaj novo obleko dobi,
travnke zelene, rožce romene,
kako nas to veseli.

6.

Črešnja vsa bela na griču stoji,
gleda na breskve, ki verh cveti,
vse razcveteno, in omladeno
leb' se na proti smeji.

7.

Vse se zdaj gible veselo živi,
cvetu na vsakmu bučelca sedi,
tam po ravnini, lepi ledini,
fantič metulje lovi.

8.

Tamkaj po solnčnih komolcah poglej,
pridni pastirci kaj majo za'n raj,
ovčke pasejo, lepo pojejo,
hola! kak juckajo zdaj.

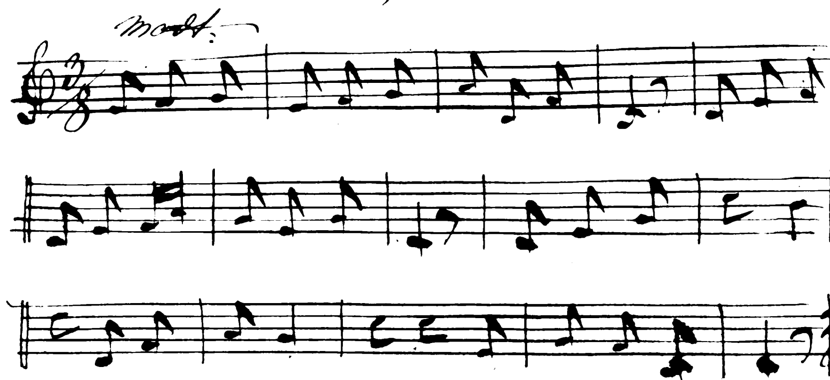
9.

Velko veselja res vigred nam da,
urno pa nas do poletja pelja,
leto berš mine, kud jesen zgine,
zima nam roko poda.

10.

Tak bo minila kud tvoja mladost,
tak spremenila življenja sladkost,
vse bo minilo, vse se stemnilo,
persolja bo smertna britkost.

Mačja kazen.

1.

Tam v gaji lepa kralica,
Na sredi krale lipica,
Na njej je drobna ptičica
Se zibala, prepevala
O zlatih vrah krasnih dnij;
O sladkej božjej milosti.

2.

Prilezla tja je mačica
Oj mačica poniglava;
Ko ptico peti slišala,
Tako je v sebi mislila:
Ne bodeš dolgo pela, ne,
Požredi hočem skoraj te.

3.

Zdaj mačica predrzna vsa
Po deblu kviško plezala
A predno k verhu je prišla
Uže je ptica sferknila.

In zdolaj mačke, jezen ~~pes~~,
|: Pričakoval je velik pes. :|

4.

Ko mačica, brez upna vsa,
Želeča priti je na tla,
Tako se vstrašila je psa,
Da padla doli od strahá,
In bila v pasjih je zobéh,
|: Ki jej prestresli ves so meh. :|

